

Armon Sana

ESIKOISET RY:N SEURAKUNTALEHTI 1/2022

Tässä lehdessä mm.

Minä annan Henkeni niille, jotka ottavat sen vastaan – L. L. Laestadius (3)

Herra on minun paimeneni – Heikki Purtonen (6)

Sosiaalinen media – uhka vai mahdollisuus? – nuorten kirjoitus (13)

Inkerin kirkon seurakunta Saranskissa (14)

Näin on Jumala meitä kuljettanut – Sylvi ja Sakari Lahtisen haastattelu (18)

Kristittyinä nuorena koronan keskellä – Aarni Kaartokallio (22)

Esikoiset ry on Suomen evankelisluterilaisen kirkon lestadiolainen herätysliike. Vuonna 2016 perustettu yhdistys jatkaa esikoislestadiolaisuuden vanhaa herätysliikeperinnettä kansankirkkomme yhteydessä. Se nojaa uskossa ja elämässä Raamattuun ja luterilaiseen tunnustukseen. Lähetyskäsken mukaisesti yhdistys haluaa julistaa kaikkialla parannusta ja syntien anteeksiantamusta Jeesuksen nimessä. Sanoman ydin on, että pelastus on uskossa Kristuksen sovitustyöhön. Se tuottaa rakkauden hedelmiä.

Vapaa evankeliumi

Vapahtajamme antoi opetuslapsilleen kaste- ja lähetyskäskyn juuri ennen taivaaseen astumistaan. Tutut Matteuksen kirjaamat sanat kuuluvat: *”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kansanne joka päivä maailman loppuun asti.”* (Matt. 28:18-20) Luukas puolestaan kirjaa heidän saamastaan tehtävästä: *”Parannusta syntien anteeksisaamiseksi on saarnattava hänen nimessään kaikille kansoille, alkaen Jerusalemita. Te olette tämän todistajat.”* (Luuk. 24:47-48)

Näemme tässä, että Jeesuksen opetuslapset ja heidän seuraajansa ovat saaneet suuren tehtävän: saattaa evankeliumi kaikkien ihmisten kuuluville kaikkina aikoina. Jeesus on myös tiivistänyt lähetyskäskyyn evankeliumin pääsisällön; saarnata parannusta ja syntien anteeksisaamista Hänen nimessään. Evankeliumi tarkoittaa hyvää sanomaa, ilouutista. Jeesus todellakin kehotti saarnaamaan parannusta ja syntien anteeksisaamista. Kokonaisuudessa ja täydessä evankeliumissa nämä kaksi kuuluvat yhteen. Koko Jeesuksen antama lähetyskäsky vesittyy, jos Jumalan Sanasta puuttuu kumpi tahansa, parannus tai syntien anteeksisaamisen evankeliumi.

Ei varmaankaan ole sattumaa, että ensin mainitaan parannus ja toiseksi syntien anteeksi saamisen evankeliumi. Parannussaarna on evankeliumin suola, joka herättää ihmisen tuntemaan syntinsä ja anteeksiantamus on lohduttava hunaja syntinsä tuntevalle. Ilman synnintuntoa ei ole anteeksiantamustakaan ja ilman armoa ei ole vapautta.

Koska kaikki olemme Herramme edessä syntisiä, tarvitsemme edelleenkin kaksiteräisen Jumalan sanan, jossa on synnin nuhde ja armon lohdutus. Uskovaisinakin voimme sydämessämme liittyä apostoli Paavalin sanoihin: *”Sitä hyvää, mitä minä tahdon, minä en tee, vaan sitä pahaa, mitä en tahdo, minä teen. Jos minä siis teen sitä, mitä en tahdo, niin sen tekijä en enää ole minä, vaan synti, joka minussa asuu.”* (Room.7:19-20)

Olemme havainneet, että kirkollisessa keskustelussa pyritään näinä aikoina rajaamaan evankeliumin vapautta. Syntiä ei enää haluttaisi kuulla sanottavan synniksi. Antakoon Jumala armonsa, että saarnatuoleista saisimme edelleenkin kuulla Kristuksen evankeliumin kokonaisuudessa, joka johdattaa syntinsä tuntevia armolähteelle, Kristuksen luokse. Senkaltaista uskollisuutta Jumala odottaa.

Oppi-isämme Luther sanoo parannuksesta: *Näin syntyy oikea parannus. Se lähtee sydämen pohjasta ja tapahtuu uskon synnyttämästä halusta, kun tutkin sydämessäni sitä, kuinka suuren rakkauden Kristus on minulle osoittanut.*

Eero Nieminen

Armon Sana on Esikoiset ry:n julkaisu

1/2022, 6. vuosikerta
maaliskuu 2022
Ilmestyy kaksi kertaa vuodessa

Lehden toimituskunta:

Eero Nieminen (vast.)
Tuomas Halme
Ilpo Harjutsalo
Jyrki Heinonen

Lehden grafiikka ja taitto:

Hanna Halme

Kannen kuva:

unsplash.com / Diana Fernandes

Toimituksen sähköposti:

armonsana@esikoiset.fi

www.esikoiset.fi

Sisältö:

- 2 Pääkirjoitus
- 3 Jumala antaa Henkensä niille, jotka ottavat sen vastaan – LLL
- 4–5 Armon Sanaa
- 6–8 Herra on minun paimeneni – Heikki Puranen
- 9–10 Kirkolliskokous on kirkon ylin päättävä elin
- 11–12 Ajankohtaisia kuulumisia
- 13 Sosiaalinen media – uhka vai mahdollisuus? – nuorten kirjoitus
- 14–15 Inkerin kirkon seurakunta Saranskissa
- 16–17 Kirje Ruotsin Lapista Englannin Hulliin joulukuussa 1882
- 18–20 Näin on Jumala meitä johdattanut – Sylvi ja Sakari Lahtinen
- 21 Hengellistä kirjallisuutta verkkokaupasta
- 22–23 Kristittyinä nuorena koronan keskellä – Aarni Kaartokallio
- 24–25 Lapset ja nuoret
- 26–27 Perhepalsta

Jumala antaa Henkensä niille, jotka ottavat sen vastaan

*Laestadiuksen iltasaarnasta
kolmantena rukouspäivänä 1857*

Minä annan Henkeni teihin ja vaikutan sen, että te vaellatte minun käskyjeni mukaan ja pidätte minun oikeuteni ja teette niitten mukaan. (Hes.36:27)

Jumala lupaa antaa Henkensä, jotta sen vastaanottajat eläisivät Jumalan tahdon mukaan. Pyhä Henki muistuttaa entisestä elämästä ja tahtoo repiä sydämiä irti maailmasta, ettei maallinen murhe pääsisi sydämeen, vaan että kaikille tulisi hengellinen murhe, jonka kautta sydän pääsee paremmin irti maailmasta.

Jumalan Henki tahtoo muistuttaa kristittyjä, että he ovat olleet kiittämättömiä hyvästä ajasta ja että he ovat käyttäneet väärin Jumalan lahjoja. Myös tämä Pyhän Hengen vaikutus kuuluu oikeaan kristillisyyteen. Kun maalliset huolet tunkeutuvat myös kristittyjen sydämeen, vain luvattu Jumalan Henki voi hajottaa ne ja vaikuttaa suuremman huolensielun pelastuksesta kuin elatuksesta. Avatkaa siis sydämenne, kaikki katuva ja uskovat, jotta luvattu Jumalan Henki pääsisi sydämeen ja jaksaisi hajottaa ja sammuttaa maalliset huolet. Se lisää meille uskoa, jotta jaksaisimme jättää

ruumiimme ja sielumme Jumalan haltuun.

Me olemme nähneet, että Jumalan Henki pääsee sydämeen, kun Jumalan sana tulee eläväksi särkyneessä sydämessä. Jumalan sanaa kutsutaan Raamatussa siemeneksi. Tämä siunattu siemen kylvetään Jumalan peltoon siinä toivossa, että se alkaisi kasvaa ja tehdä hedelmää. Koska Herra käskää siemenen menestyä, me uskomme, että siemenessä on henki, joka vaikuttaa kasvun, kun siemen putoaa hyvään maahan. Hyvää maata ei ole joka paikassa, eivätkä huonot siemenet idä, sillä niissä ei ole henkeä.

Kun Herra käskää siemenen menestyä, me uskomme, että se menestyy, kun Herra antaa enemmän kastetta taivaasta ja antaa armollisen aurinkonsa paistaa ja varjelee tämän peltopalasen lumisateelta, pakkaselta ja rajuilmalta, niin että siementen Herra saisi koota muutamia vehnänjyviä aittaansa, ennen kuin koko sato menee hukkaan. Kesä on lyhyt pohjolassa, ja peltomies saa tehdä raskasta työtä. Maata täytyy parantaa ja lannoittaa ennen kuin pikku peltopalanen on kunnossa, ja usein pakkanen tekee lopun

koko sadosta, ennen kuin sato ehtii valmiiksi.

Voi voi, kuinka vähän siementen Herra saa vaivastaan täällä pohjolassa, missä parhaasta pellostosta tulee tuskin nelinkertainen sato. Kanaanin maassa saatiin parhaasta pellostosta jopa satakermainen sato.

Kasvakaa ja kypsykää, te harvat vehnänjyvät orjantappuroitten keskellä! Pian tulee elon aika. Pian tulee kuoleman enkeli leikkaamaan eloa. Pian pääsette aittaan, jossa pakkanen ei pure ja jossa ei sada rakeita niin kuin täällä kasvun aikana.

Kun siementen Herra on koonnut jyvät aittaansa, ruumenet poltetaan, mutta vehnä saa olla rauhassa Jumalan aitassa. Me uskomme, että siementen Herra saa koota joitakin, vaikkakin harvoja vehnänjyviä aittaansa, vaikka Jumalan pelto olisi kuinka huono ja halpa.

Kasvakaa ja kypsykää, te harvat maitojyvät ohdakkeitten ja orjantappuroitten keskellä! Pian kuoleman enkeli tulee leikkaamaan eloa. Pian vehnänjyvät kootaan aittaan, jossa pakkanen ei pure eikä rajuilma pilaa Jumalan peltoa. Aamen. ■

Jeesus puhuu rauhan ja rohkaisun sanoja

Jeesusta pidättämään lähetetyt miehet palasivat ylipappien ja fariseusten luo, ja nämä kysyivät: "Miksi ette tuoneet häntä?" Miehet vastasivat: "Yksikään ihminen ei ikinä ole puhunut sillä tavoin kuin hän." Silloin fariseukset sanoivat: "Oletteko tekin antaneet eksyttää itsenne? Onko kukaan hallitusmies uskonut häneen? Tai yksikään fariseus? Tuo rahvas ei tiedä laista mitään - kirottuja kaikki!" Silloin Nikodemos, joka itse oli fariseus ja oli aiemmin käynyt tapaamassa Jeesusta, sanoi: "Eihän meidän lakimme mukaan ketään voi tuomita, ennen kuin on kuultu häntä ja otettu selville, mitä hän on tehnyt." Mutta toiset sanoivat hänelle: "Taidat olla itsekin Galileasta. Tutki kirjoituksia, niin opit, ettei Galileasta tule profeetta." (Joh.7:40-52)

"Yksikään ihminen ei ikinä ole puhunut sillä tavoin kuin hän". Tällaista Kristuksen puhetta saamme kuulla yhä uudestaan, kun meitä seuroissa kehoitetaan: "Rakas ystävä, rohkaise sydämesi uskomaan." Uskomisessa tarvitaan siis rohkaisua ja rohkeutta, jota emme itse pysty hankkimaan, jotain, jota vain Jumala voi Jeesuksessa Kristuksessa antaa lahjana meille syntyisille, jotka niin usein olemme sielun vihollisen puhuteltavina ja tuomitavina. Hänhän haluaa viedä uskon rohkeuden sanomalla: "Noin syntisenä et saa uskoa. Olet jo ihan ek-syksissä. Missä ovat sinun hyvät tuntemisesi? Onko kukaan tiedemies uskonut häneen? Onko Jumala ole-massa? Onko Jumala todella sanonut? Tuleeko uskosi ilmi elämässäsi? Oletko jaksanut puhutella ulkopuolisia niin kuin pitäisi?" Hänellä riittää tekstiä meistä, ja useimmiten ihan tottakin. Onko siis jo syytä kuunnella vihollista, heittää risti tien oheen ja sanoa: "Koira kantakoon tätä ristiä, jos en helpommalla pelastu, niin olkoon."?

Kun fariseukset kysyvät kiinniottajilta. "Miksi ette tuoneet häntä" He saavat miehiltä vastauksen: "Yksikään ihminen ei ikinä ole puhunut sillä tavoin kuin hän." (Joh.7:46) Kun Jeesus puhuu, hän puhuu lähettäjän-sanoja. Ne ovat rauhan ja rohkaisun, eivätkä sodan ja epätoivon sanoja. Niissä paistaa lähettäjän, Taivaan Isän rakkaus meitä kohtaan. Se rakkaus on niin suuri, että hän lähetti ainoan Poikansa maailmaan, ettei yksikään, joka häneen uskoo hukkuisi, vaan saisi iankaikkisen elämän.

Mekin saamme tilaisuuksissamme kuunnella iankaikkisen elämän sanoja. Uskon, että meille on erityisen kallis se iankaikkisen elämän sana, joka toistuvasti kaikuu seuroissamme: Usko kaikki syntisi anteeksi Herran Jeesuksen nimessä ja hänen kalliissa sovintoveressään. *Ei siis ole syytä kuunnella vihollista ja heittää ristiä, vaan kuunnella Jeesusta, joka sanoo: "Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä; niin te löydätte levon sielulenne. Sillä minun ikeeni on sovelias, ja minun kuormanani on keveä." (Matt. 11:29-30)*

Veikko Vuohijoki

Isämme, anna meille syntimme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi meitä vastaan rikkoneille

Jeesus puhuu väkeviä sanoja: "Jos te annatte toisille ihmisille anteeksi heidän rikkomuksensa, antaa myös taivaallinen Isänne teille anteeksi. Mutta jos te ette anna anteeksi toisille, ei Isännekään anna anteeksi teidän rikkomuksianne." (Matt. 6:14-15)

Pietarilla oli tässä asiassa ihmettelemistä. Hän oli kuullut, että meidän on annettava anteeksi seitsemän kertaa! Jeesus vastasi hänelle: "Minä sanon sinulle: ei seitsemän kertaa, vaan seitsemänkymmentä kertaa seitsemän." (Matt. 18:22) Hebreankielessä 7 merkitsee luonnollisesti tasan seitsemän, mutta myös "runsaasti". Kertolasku 70x7 merkitsee "loputtomasti". Tällaisen anteeksiannon, taivaasta tulevan anteeksiannon, Jeesus asettaa esikuvaksi seuraajilleen.

Toisessa kohdassa Jeesus opettaa vielä selkeämmin loppumatonta viallisen armahtamista. "Pitäkää itsestänne vaari! Jos sinun veljesi tekee syntiä, niin nuhtele häntä, ja jos hän katuu, anna hänelle anteeksi. Ja jos hän seitsemän kertaa päivässä tekee syntiä sinua vastaan ja seitsemän kertaa kääntyy sinun puoleesi ja sanoo: 'Minä kadun', niin anna hänelle anteeksi." (Luuk. 17:3,4) Tässäkin seitsemän on tulkittava "monen monta kertaa päivässä".

Kristityillä on käytössään loputon anteeksisaaminen ja loputon anteeksiantamus. Isämme taivaissa heitti Jeesuksen Kristuksen päälle ja siis hänen maksettavakseen kaikkien meidän syntivelkamme. Velat kuitattiin Jeesuksen veressä hänen sanoessaan: "Se on täytetty." Yksi on kuollut kaikkien puolesta.

Rakkaat veljet ja sisaret, älkäämme kääntäkö kylmästi selkäämme sille, joka pyytää meiltä anteeksi. Jos vaikka tuntuisi vaikealta olla armollinen, voimme vedota Jeesukseen ja antaa omastakin puolestamme anteeksi Jeesuksen nimessä ja veressä. Siitä, Jumalan loppumattomasta armolahjasta, me itsekin elämme.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Anna meille meidän syntimme anteeksi, niin kuin mekin anteeksi annamme niille, jotka ovat meitä vastaan rikkoneet. Meille vastataan seitsemän kertaa päivässä Raamatusta ja Jeesuksen seuraajien suulla: Kaikki synnit anteeksi Jeesuksen nimessä ja veressä.

*Sua, Jeesus, kiitän ainian,
kun hädästä mun nostit,
joit vihan maljan katkeran
ja verelläs mun ostit.
On autuuteni sinussa:
mä elän laupeudesta.*
(Virsi 275:2)

Matti Aaltonen

Etsikkoajkoja

“Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla ja saavat lahjaksi vanhurskauden hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, jonka Jumala on asettanut armoistuimeksi uskon kautta hänen vereensä.” (Room. 3:23-25)

Jumala etsii meitä eksyneitä sanallaan, sana näyttää meidät syntisiksi, olemme ilman sanaa vailla Jumalan viisautta, vanhurskautta, pyhitystä ja lunastusta, vailla yhteyttä Jumalaan, omilla teillämme, luotamme itseemme ja omiin valintoihimme. Emme luota Jumalan siunaukseen vaan elämme ahneudessa ja monenlaisten himojen ja halujen viemänä, luulemme näistä löytävämme onnen ja elämän. On suurta Jumalan armoa, että tunnemme langenneen tilamme.

Virsi 646:2

Hätämme sinä tunsit, tuomitun tilamme, ja päälles otit synnit, ne kärsit tähtemme.

”Mutta jos meidän evankeliumimme on peitossa, niin se peite on niissä, jotka kadotukseen joutuvat, niissä uskottomissa, joiden mielet tämän maailman jumala on niin sokaissut, ettei heille loista valkeus, joka lähtee Kristuksen kirkkauden evankeliumista, hänen, joka on Jumalan kuva.” (2. Kor. 4:3-4)

Meidät on luotu Jumalan kuviksi, mutta syntiinlankeemuksessa tämä kuva särkyi, siksi Jeesus toteutti Jumalan tahdon meidän edestämme. Jeesus on Jumalan kuva, vain Kristuksessa ja hänen yhteydessään on elämä. Se on Jumalalle kelpaavaa elämää, armosta elämistä, syntien anteeksi antamuksessa, uskossa ja luottamuksessa, lähimmäistä palvelen. Älkäämme kysykö tältä langenneelta luonolta ohjeita, miten elämme, vaan etsikäämme ja luottaamme aina ja ainoastaan Jumalan sanaan.

“Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne.” (Hepr. 3:15)

”Sillä Jumala, joka sanoi: “Loistakoon valkeus pimyydestä”, on se, joka loisti sydämiimme, että Jumalan kirkkauden tunteminen, sen kirkkauden, joka loistaa Kristuksen kasvoissa, levittäisi valoansa.” (2. Kor. 4:6)

Atso Santanen

Armahtakaa

Joka teistä on synnitön, se heittäköön häntä ensimmäisellä kivellä. (Joh. 8:7)

Vapahtajamme lausui em. sanat tilanteessa, kun hän oli ollut opettamassa kansaa temppelissä. Kirjanoppineet ja fariseukset toivat Jeesuksen eteen naisen, joka oli syyllistynyt aviorikokseen ja Mooseksen lain mukaan sellaiset piti kivittää kuoliaaksi. Tapojensa mukaan he tiukkasivat siinäkin tilanteessa mielipidettä Jeesukselta, mutta Jeesus vastasi erikoisella tavalla. Hän kirjoitti maahan jotakin ja sanoi sen jälkeen, että joka teistä on synnitön, se heittäköön häntä ensimmäisellä kivellä. Vastaus ei kuitenkaan riittänyt kirjanoppineille ja fariseuksille, vaan jatkoivat kyselemistä. Jeesus kumartui jälleen alas ja kirjoitti maahan. Jeesuksen vastaukset saivat aikaan sen, että ympärillä olevien omattunnot alkoivat syyttää heitä ja kansa kaikkosi niin, että jäljelle vain Jeesus ja nainen. Kun Jeesus nousi ylös, Hän kysyi naiselta: *”Nainen, missä ne ovat, sinun syyttäjäsi? Eikö kukaan ole sinua tuominnut?”* Hän vastasi: *”Herra, ei kukaan.”* Niin Jeesus sanoi hänelle: *”En minäkään sinua tuomitse; mene, äläkä tästä edes enää syntiä tee.* (Joh. 8:10-11)

Näin armollinen on Vapahtajamme syntistä kohtaan. Siinä on meille esimerkki, miten meidän tulee kohdella ja armahtaa syntiin joutunutta. Saatamme olla hyvinkin armottomia muita ja heidän syntejään kohtaan, mutta annamme hyväksynnän omiin synteihimme. Usein saatamme pelkästään lähimmäisen ulkoisen olemuksen perusteella tehdä omat johtopäätöksemme ja vaikka emme sanoittaisi niitä, niin ajatuksen tasolla olemme antaneet oman tuomiomme. Vaikka Raamattu ei kerro, mitä Jeesus kirjoitti maahan, voisimmeko ajatella, että Hän kirjoitti hiekaan minun ja sinun nimen? Me kaikki olemme syntisiä. Sen tähden, kun olemme saaneet niin valtavan syntivelan anteeksi ja meidät on Jumalan puolelta armahdettu, niin miksi emme armahtaisi myös lähimmäisiämme. Siihen pyytäkäämme apua Taivaalliselta Isältäämme.

Antti Puuska

Herra on minun paimeneni

*Heikki Purtsasen saarna Keski-Euroopan ystäville
järjestetyissä etäseuroissa korona-aikana 21.2.2021*

Raamatun ajan ihmisten ja meidän nykyajan ihmisten kokemusten täytyy olla samanlaisia. Heidän elämästään ja heidän kokemuksistaan me voimme todeta, olemmeko me samalla tiellä kuin he ovat olleet. Olemmeko me samalla tavalla uskossa ja toivomassa, kuin he ovat olleet ja olemmeko me löytäneet sen tien, joka on Jeesus Kristus – tie, totuus ja elämä?

Daavid oli ihminen kuten mekin. Hänellä oli monia hienoja ominaisuuksia. Hän oli valtiomies, runoilija ja Juudan sekä Israelin pitkäaikainen kuningas. Hänen siemenestään lähtöisin olevaa Jumalan poikaa kutsutaan Daavidin pojaksi ja suuri Jerusalemin kaupunki oli nimeltään Daavidin kaupunki.

Daavidin voitelemine

Muistamme, kuinka profeetta Samuel meni voitelemaan kuningasta Juudan kansalle mukanaan öljy, jolla hän voitelsi Jumalan käskyn mukaan tulevan kuninkaan. Iisailla oli kahdeksan poikaa ja vanhimasta nuorimpaan he tulivat vuorollaan profeetan eteen. Seitsemän poikaa oli käynyt hänen edessään ja jokaisen kohdalla Jumala ilmoitti, että tämä poika ei ollut se, josta tulisi kuningas. Jos hän luuli jokaista poikaa mahdolliseksi kuninkaaksi, hän erehtyi seitsemän kertaa eli täydellisesti. Hän kysyi, olisiko Iisailla vielä muita poikia. Hänelle kerrottiin vielä yhdestä pojasta, joka oli kedolla paimentamassa karjaa. ”Hakekaa hänet tänne minun luokseni” hän sanoi, ja niin Daavid tuli profeetan luokse. Jumalan Henki ilmoitti, että tässä oli poika, josta oli tuleva kuningas. Raamattu kertoo, että Daavid oli niin nuori, ettei hänelle kasvanut partaakaan.

Me tiedämme Daavidin elämän, josta Raamattu kertoo paljon. Meille on kerrottu usein siitä, kuinka

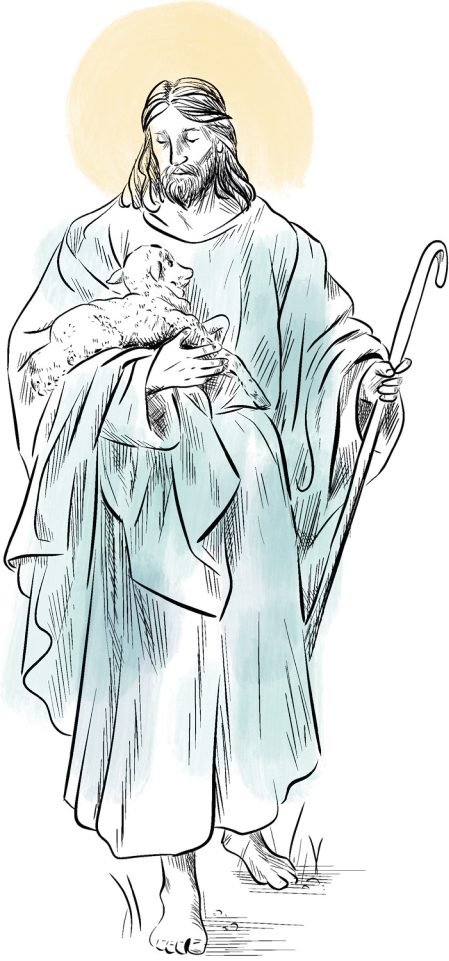
hän lankesi monta kertaa. Hän yritti toisella synnin teolla peittää edellisen synnin tekemisen. Sitten hän kuuli parannussaarnan, kun Jumalan ihminen meni hänen luokseen ja kertoi kauniin kertomuksen köyhästä ja rikkaasta miehestä.

Herännyt tuomitsee itse itsensä

Kertomuksen rikkaalla miehellä oli paljon lampaista ja muuta omaisuutta. Järjestäessään ystävilleen pidot hän haetutti köyhän miehen ainoan lampaan, joka oli tälle rakas, nukkui hänen kanssaan ja söi samasta ruokakupista. Oikeudentuntoinen Daavid kuunteli kertomusta ja hän tuomitsi sen miehen kuolemaan, joka oli toiminut noin. Daavidille sanottiin päin kasvoja: ”Sinä olet se mies”.

Tämä on meillekin opettavainen kertomus. Ei tarvitse huutamalla huutaa, mikä on väärin ja mikä on syntiä, vaan ihminen täytyy johdattaa sille paikalle, että hän tuomitsee itse itsensä. Kun Daavid katselehti elämänsä taaksepäin, hän kuvasi vanhurskaan vaellusta sanoen ”vanhurskas lankeaa seitsemän kertaa, mutta nousee taas ylös”. Onko meidän kokemuksemme samaa kuin Daavidin kokemus? Ajattele sen olevan. Ilman Jumalan armoa meillä ei olisi mitään mahdollisuutta.

Varmaankin näiden kokemusten pohjalta Daavid on laulanut tämän psalmin. Tässä sanotaan tämän olevan Daavidin virsi, mutta ajattelen, että tämä voisi olla myös Heikin virsi ja tämä on meidän kaikkien virsi, joita Jumala on johdattanut sydämen ympärileikkaamisen kautta autuuden omistamiseen. Siksi mekin voimme sanoa Daavidin sanoin: ”Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu”. Kun me luemme tämän psalmin, niin me huomaamme, että Daavid puhuu itsestään. Hän kertoo, mitä Jumala

on hänelle tehnyt, kuinka Hän on virvoittanut, kuinka Hän on voidellut, kuinka hänen maljansa on ylitsevuotavainen ja että häneltä ei puutu mitään, koska Herra on hänen paimenensa.

Valtakunta saadaan kerjäämällä

Me kaikki voimme yhtyä Daavidin tunnustukseen. Jos katsellemme elämäämme taaksepäin vanhurskautettuina ja armahdettuina kristittyinä, niin voimme todeta, ettei mitään puutu. Tämä ei kosketa ajallista elämää, vaan täydellistä lunastusta. Jeesus sanoo opetuspuheissaan: *”Etsikää ensin Jumalan valtakuntaa, niin kaikki muu teille annetaan”*. Tältä ikäpolvelta ei ole puuttunut maallista hyvyyttä, mutta suurempi arvo on sillä, ettei meiltä ole puuttunut hengellistä rikkautta.

Me olemme saaneet kerjäämällä koko valtakunnan. Onnellista on, että Herra on meidän paimenemme. Saamme olla varmoja, että Hän on katsonut lapsekseen juuri meidät ja kutsunut valtakuntaansa ottamaan vastaan armoa ja anteeksiantamusta – valtakuntaan, jossa me emme ole koskaan antamassa, vaan aina saamassa.

Daavidin kokemuksen mukaan *”vihreille niityille Hän vie minut lepäämään”*. Miksi Hän vie vihreille niityille lepäämään? Eikö Hän johdata vihreille niityille syömään? Molemmat toteutuvat. Siellä lammassaa saa sitä ravintoa, jota se tarvitsee ja vatsa täynnä voi alkaa lepäämään. Jumalansanan kuuloon tullessamme me toivomme, että voisimme hetken aikaa levätä ja että sielu saisi virvoitusta Jumalan sanasta niin, että saisi rauhassa ja turvassa uskoa ilman, että jotakin vaadittaisiin. Lammassaa ei ole kuormien kantaja eikä sitä valjasteta kärryjen eteen, vaan lammassaa on vapaa. Aivan niin kuin luonnollisessa lammassalaumassa, joku on vähän sivummassa lauman aaltoilla sinne tänne. Harvoin se kulkee viivasuoraan eteenpäin, mutta on kuitenkin paimenen hallussa.

On tärkeää, että Kristuksen lammassaa eli uskova ihminen saa oikeanlaista ruokaa. Mitä parempi on ruokapaikka, sitä vähemmän on paimenella paimentamista. Me tämän päivän kristityt saamme sellaista ravintoa, joka antaa levon. Voimme hyvällä ja turvallisella mielellä lähteä seuroista kotiin. Vihreiden niityjen rinnalle kuuluu virvoittava vesi. Hyvä ja puhdas vesi on elämän ehto.

Raamattu kertoo vihollisen toimista. Kun Jumalan ihmiset kaivoivat kaivoja saadakseen juomavettä, filistealaiset tukkivat kaivot yöllä. Eivätkö nuo samat filistealaiset eli sielun vihollinen kaikkine juonineen ja valheineen käy meidänkin kimppuun tarkoituksenaan tukkia armovedet ja armokaivot? Raamattu kehottaa meitä tekemään toinen toisillemme kaivoja. Tämä on ymmärretty niin, että kun kahdesta ihmisestä toinen tuntee syntisyytensä ja alkaa sitä valittamaan ja anomaan anteeksi, toinen uskova avaa kirkkaan kaivon. Monesti se, jolle valitetaan, tuntee tarpeen juoda samasta elämän lähteestä. Siinä toteutuu Jeesuksen opetus, jonka hän sanoo yksin puoli-päivän aikaan Sykarin kaivolle tulevalle naiselle: joka juo sitä vettä, jota Jeesus antaa, ei koskaan janoa, ja elämän vesi muuttuu hänen sisällään niin, että sitä voi myöskin jakaa eteenpäin. Kysymys on elämän vedestä, jolla me saamme olla yhteydessä Jeesukseen Kristukseen. Ilman Häntä ei ole elämän vettä eikä vihreitä niittyjä eikä lepopaikkaa.

Itse emme osaa kulkea näille paikoille, vaan Daavidin on kokenut, että hänet on johdatettu niille. Emme osaa ottaa omasta tahdostamme ensimmäistä askelta, vaan sen tekee voima, joka ei lähde meistä. Sen tekee Jumalan ja Pyhän Hengen voima. Jumala on vaikuttanut meissä vanhurskauden janoa.

Jumala ohjaa oikeille teille nimensä tähden

”Hän virvoittaa minun sieluni.” Sielu on tärkeässä osassa, sillä kaikki muu meissä katoaa, mutta sielu ei

kuole. Jos Jumalan sana saa virvoittaa sielun, niin se virvoittaa myös ruumiin. Me olemme nähneet ihmisiä, jotka ovat synnin tähden onnettomia eivätkä jaksaa iloita mistään. Kun tuollainen sielu saa puhdistuksen ja virvoituksen, käy Daavidin toteamalla tavalla: ”*Minun sieluni ja ruumiini iloitsee elävästä Jumalasta*”. Myös Pietari kehottaa: ”*Puhdistakaa teidän sielunne totuuden kuuliaisuuteen ja veljelliseen rakkauteen*” (1 Piet 1:22). Mikä voi saastuttaa sielun? Väärät opit, erityisesti ihmisopit, voivat tehdä sen. Totuuden kuuliaisuus kohdistuu siihen, että kaikki on Jumalan armoa. Kristuksen lunastustyö riittää eikä sitä voi omilla teoilla varmistella. Saatetaan vedota jopa kuuliaisuuteen, vaikka ihmisen kuuliaisuus on aina epätäydellistä. Kuuliaisuus Jumalan sanalle on tavoiteltavaa, mutta ainoastaan Jeesus Kristus on ollut kuulias Jumalan sanalle. Hänen kuuliaisuutensa mekin saamme uskon kautta omistaa itsellemme. Elävällä Jumalan sanalla ja puhtaalla armo-opilla sielu pysyy puhtaana ja virvoitettuna, jolloin kuolleesta tulee elävä.

Jumala ohjaa meidät oikealle tielle, jos me olemme olleet väärällä tiellä. Kuinka armollinen Jumala onkaan! Jos Hän näkee lapsensa olevan väärällä tiellä, niin Hän ohjaa takaisin oikealle tielle nimensä tähden. Hän ei ohjaa siksi, että ihminen tekee parannuksen. Ihminen ei tee parannusta, vaan Jumala johtaa hänet takaisin oikealle tielle. Hän valmistaa sielun katumukseen ja parannukseen ja kaikki tapahtuu hänen nimensä tähden. Elävä Jumalan sana ja Kristuksen oppi osoittaa sen, ettei kukaan voi asettua Kristuksen rinnalle. Jumala ei ole mistään niin tarkka kuin omasta kunniaastaan. Kirkastukoon siis Jumalan kunnia, kun ihminen löytää elävän uskon ja olkoon Hänen nimensä aina ensimmäinen ja viimeinen.

”*Vaikka minä vaeltaisin pimeässä laaksossa, en minä pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet minun kanssani. Sinun vitsasi ja sauvasi minua lohduttavat*”. Ihminen kulkee joskus pimeitä laaksoja pitkin ja monet vuoret ympäröivät häntä eikä poispääsyn mahdollisuutta näy missään. Niin Daavidin sanoin uskovan ei tarvitse pelätä mitään pahaa, sillä Hän on kanssamme. Jos isä on pienen poikansa kanssa synkässä metsässä, niin tuo poika ajattelee, ettei hänen tarvitse pelätä, kun isä on hänen kanssaan. Näin taivaallinen Isä hoitaa lapsiaan. Hän on meidän kanssamme, jos me emme päästä irti hänestä.

”*Vitsa ja sauva minua lohduttavat*”. Daavidin kokemuksen mukaan sekä paimenen vitsa että sauva ovat kokemuksen välineitä. Ne ovat arvokkaat ja pehmeät työvälineet. Sanalla vitsa ei ole myönteistä mielikuvaa herättävää vaikutusta, mutta silloin kun sellaisella Kristuksen rakkaudella kuritetaan, jossa ei ole vaatimuksen henkeä, silloin vitsa myös lohduttaa.

Miksi parannusta saarnataan? Siksi, että ihminen

voisi nousta parannukseen. Parannussaarnan ei kuitenkaan ole tarkoitus painaa entistä syvemmälle. Joskus on syytä mainita synty nimeltä. Jos synnistä puhutaan rakkauden äänellä, niin kuulija voi saada voimaa tehdä siitä parannusta ja näin vitsa myöskin lohduttaa samoin kuin syntien anteeksiantamisen matkasauva. Ajatelkaamme ystävät, että oikeassa anteeksiantamisessa ei ole mitään omaa vanhurskautta. Oikea anteeksianto ei ano sen vuoksi, että nähtäisiin hänen olevan kunnollinen kristitty, vaan hän tekee sen itsensä tähden uskonsa vahvistukseksi. Hän saa kuulla omille korvilleen, että veli tai sisar saa uskoa kaikki synnit anteeksi Jeesuksen nimessä ja sovintoveressä.

Armopöytä on valmistettu Kristuksessa

”*Sinä valmistat minulle pöydän vihollisten silmien eteen.*” Vihollinenkin näkee, mikä pöytä on kysymyksessä. Se on armopöytä, joka on evankeliumin saarna Jeesuksesta Kristuksesta, jonka Vapahtaja meille valmistaa kärsimisellään, kuolemallaan ja ylösnousemisellaan. Armopöytä tuodaan nähtäväksi vihollisen silmien eteen, jotta hän huomaisi jäävänsä tappiolle. Armo ja totuus voittavat valheen ja epäuskon. ”*Ja Sinä voitelet minun pääni öljyllä. Minun maljani on ylitsevuotavainen*”. Mikä öljy tämä on? Ajattelen, että se on ikuisen ilon ja toivon öljy. Monesti vajaan oleva uskon maljamme on Jumalan armosta ylitsevuotavainen. Sellaisella ylitsevuotavaisella hetkellä me voimme jotakin ymmärtää siitä, mikä meitä joskus odottaa.

”*Sula hyvyys ja laupeus seuraavat minua.*” Ne eivät kulje meidän edellämme, vaan ne tulevat meidän jäljessämme. Me tarvitsemme näitä molempia elämämme aikana. Sekä sula hyvyys että sula laupeus ovat täydellisiä. ”*Kaiken elinaikani*”. Mitä se tarkoittaa? Se tarkoittaa, että viimeiseen hengenvetoon saakka. Niin kauan kuin ihminen elää, hän tarvitsee sulaa hyvyyttä ja laupeutta uskoen, että meidän lähtömme täältä on autuas ja rauhallinen. Vihollista ei silloin enää ole, vaan se on paennut Kristuksen nimen ja veren voimasta.

”*Ja minä saan asua Herran huoneessa päivieni loppuun asti.*” Näin me saamme uskoa ystävät rakkaat. Me saamme uskoa, että Jumala pitää meidät armosiipiensä suojassa Hänen armovaltakunnassaan. Se on Herran huone päiviemme loppuun asti. Hän ei hylkää lapsiaan. Hän antaa anteeksi, lohduttaa ja vie kotiin saakka. Olkaamme hyvässä turvassa ja uskokaamme synnit, viat ja virheet anteeksi. Jos on mahdollista, todistakaamme toisillemme synnit anteeksi asettaen turvaksemme Kristuksen vanhurskauden. Tällaiseen uskoon me haluamme tänäänkin jäädä ja Jumala meitä kaikkia armolla siunatkoon. Jääkäämme Jumalan ja Hänen armosanansa haltuun. Aamen. ■

KIRKOLLISKOKOUS ON KIRKON YLIN PÄÄTTÄVÄ ELIN

Kirkolliskokous käsittelee asioita, jotka koskevat kirkon oppia ja työtä sekä kirkon lainsäädäntöä, hallintoa ja taloutta. Se hyväksyy kirkolliset kirjat, kuten raamatunkäännökset, virsikirjan ja kirkkokäsikirjan. Se myös vastaa kirkon suhteista valtioon, muihin kirkkoihin ja järjestöihin. Kirkolliskokouksen tehtävistä säädetään kirkko-laissa. Kirkolliskokousedustajia on 109: hiippakuntien piispat, kenttäpiispa, 32 pappisedustajaa ja 64 maallikkoedustajaa, 1 saamelaiskäräjien valitsema ja 1 valtioneuvoston määräämä edustaja. Edustajien toimikausi on 4 vuotta.

Meneillään oleva toimikausi päättyy 30.4.2024. Kirkolliskokousedustajien vaali toimitetaan hiippakunnittain, samaan aikaan hiippakuntavaltuustosedustajien vaalin kanssa. Pappisedustajien vaalissa äänioikeutettuja ovat papit ja maallikkoedustajien vaalissa seurakuntavaaleissa valitut seurakun-

tien ja seurakuntayhtymien luottamushenkilöt.

Kirkolliskokous kokoontuu yleensä kahdesti vuodessa, toukokuussa ja marraskuussa, noin viikon kestäviin istuntoihin. Kirkolliskokoukselle voivat tehdä esityksiä piispainkokous, kirkkohallitus ja hiippakuntavaltuustot. Edustajilla on oikeus tehdä edustaja-aloitteita ja talousarvioaloitteita. Kaikki edustajat on kirkolliskokouksen alussa jaettu valiokuntiin, joita on yhdeksän. Valiokuntakäsittelyissä tehdään varsinainen työ esitysten ja aloitteiden arvioimiseksi. Siellä edustajat pääsevät vaikuttamaan oman asiantuntemuksensa avulla ja vaikumukseensa nojautuen.

Jotta valiokunnan mietintö tulisi hyväksytyksi täysistunnossa, sen tulee saada taakseen $\frac{3}{4}$ määränemmistöä, kun kysymyksessä on kirkon uskoa tai oppia tai niitä koskevia periaatteellisia kannanottoja, kirkollisten kirjojen hyväksymistä tai

käyttöönottoa, kirkkolain tai -järjestyksen muutosta tai vaalijärjestyksen hyväksymistä koskeva asia. Muissa asioissa vaalitulokset riittää yksinkertainen enemmistö.

Viime vuosina kirkolliskokousta ovat työllistäneet paljon kirkkolain kokonaisuudistus, jossa kirkkolakia ja -järjestystä on pyritty nykyaikaistamaan ja yksinkertaistamaan sekä kirkon omista lähtökohdista, myös valtiovallan toivomuksista lähtien.

Toinen merkittävä piirre on ollut liberaali/konservatiivi – jakolinjan syveneminen. Jako on toteutunut piispojen, pappien ja maallikoiden keskuudessa ja ilmenee monissa eri kysymyksissä, selvimmin kuitenkin avioliittokysymyksessä. Toistaiseksi on onnistuttu säilyttämään Raamatun mukainen kirkon avioliitonäkemys. Osittain jakautuminen kahteen leiriin on lähtöisin siitä, miten ns. virkakysymys aikanaan ratkaistiin. Tasa-arvo ja yhdenvertaisuus ovat liberaaliteologisia

Kuva: Johanna Lumijärvi

teemoja, joita nykyisin pyritään tuomaan keskusteluun hyvin voimakkaasti.

Yhteiskunnan maallistuminen on luonnollisesti valtava haaste kirkolle. Kirkon jäsenmäärä vähenee ja lasten kastaminen on romahtanut, erityisesti pääkaupunkiseudulla. Varsinkin nuorten aikuisten kiinnostus kirkkoa kohtaan vähenee. Negatiivisen kehityksen kompensoimiseksi ehdotetaan monenlaisia ihmisoppeihin perustuvia ratkaisuja, jotka eivät kestä tarkastelua Jumalan sanan valossa. Olisi hyvä luottaa siihen, että Jumala antaa siunauksensa

kirkolle, joka julistaa parannusta ja syntien anteeksiantamusta Vapahtajan käskyn mukaan.

Paljon keskustelua kirkolliskokouksessa syntyy herätysliikkeiden roolista ja elintilasta kirkon sisällä. Raamatulliset piirit ovat ehdottaneet toistuvasti mm. henkilöseurakuntamallia, jossa herätysliikkeet ja jumalanpalvelusyhteisöt voisivat olla tietyin ehdoin kirkon seurakuntia ja piispan kaitsemissa. Toistaiseksi näissä hankkeet eivät ole saaneet riittävästi kannatusta.

Suomessa on, Jumalan käden ohjaamana, perinteisesti vahva

herätysliikkeiden vaikutus kirkon seurakunnissa. Se näkyy vieläkin mm. siinä, että kirkolliskokouksessa on perinteiseen kirkon oppiin tukeutuvilla edustajilla riittävä määrävähemmistö estämään Jumalan sanan vastaisten hankkeiden läpimenoa. Meille, jotka haluamme vaikuttaa herätysliikkeenä kirkon sisällä, olisi hyvin tärkeää, että saisimme jatkossakin Sanalle uskollisia edustajia kirkon luottamustehtäviin. Seuraavat seurakuntavaalit ovat marraskuussa 2022 ja kirkolliskokousvaalit helmikuussa 2024. ■

Aulis Ansaharju

SEURAKUNTAVAALIT SYKSYLLÄ 2022 VAIKUTTAVAT SEURAKUNTIEN JA KOKO KIRKKOMME SUUNTAAN

Tämän vuoden syksyllä pidetään taas ev.lut. kirkon seurakuntavaalit, joissa valitaan luottamushenkilöt seurakuntaneuvostoihin ja seurakuntayhtymien kirkkovaltuustoihin seuraavalle nelivuotiskaudelle. **Vaalipäivä on 20.11.2022 ja ennakoönnestys on 8.-12.11.2022.**

On tärkeää, että neuvostoissa ja valtuustoissa on paljon niitä, jotka puolustavat kirkkomme perinteistä, Raamatun sanassa ja tunnustuskirjoissa ilmaistua oppia. Seurakuntaneuvosto johtaa seurakunnan toimintaa. Seurakuntayhtymän kirkkovaltuusto johtaa seurakuntayhtymää. Seurakuntaneuvostoissa vai valtuustoissa voidaan suoraan vaikuttaa seurakuntien toiminnan sisältöihin, painotuksiin, rahan käyttöön ja joudutaan tai saadaan usein puolustaa Raamatun sanan mukaista oppia, opetusta ja käytäntöjä. Neuvostot yhdessä kirkkoherran kanssa päättävät esim. kirkon tilojen käytöstä.

Luottamushenkilöt toimivat myös monissa eri toimikunnissa ja työryh-

missä, joita seurakunnissa on. Näihin toimikuntiin tarvitaan usein myös niitä, jotka eivät välttämättä tule valituiksi neuvostoihin ja valtuustoihin. Niissäkin toimiessa saa olla edistämässä raamatullista oppia ja opetusta.

Tänä vuonna valittavien luottamushenkilöiden tärkeä ja suuresti kirkkomme tulevaisuuteen vaikuttava tehtävä on olla valitsemassa seuraavan kirkolliskokouksen edustajia v. 2024. Kirkolliskokous viime kädessä päättää siitä, mikä on kirkkomme käytäntö esim. samaa sukupuolta olevien henkilöiden kirkollisessa vihkimisessä. Toistaiseksi kirkolliskokouksessa, myös nykyisessä, on ollut riittävä määrä niitä, jotka puolustavat Raamatun sanan mukaiselta naisen ja miehen välistä avioliittoa. Jotta näiden edustajien määrä säilyisi riittävänä myös seuraavassa kirkolliskokouksessa, tulee nyt seurakuntavaaleissa valittavista luottamushenkilöistä riittävän moni kantaa samaa vakautusta.

Esikoiset ry:n jäsenistä monet ovat toimineet ja toimivat edelleen seura-

kuntien luottamustehtävissä. Toivotavasti mahdollisimman monet kokevat kutsumuksen lähteä ehdolle myös seuraaviin vaaleihin tai vaaleihin löytyy muita, vakaata raamatullista oppia ja opetusta ajavia ehdokkaita. Parhaassa tapauksessa vaaleihin muodostuu sellaisia laajoja valitsijayhdistyksiä, ehdokkaiden ryhmiä, joissa kaikki puolustavat Raamatun sanan mukaista oppia ja opetusta. Niiden kautta on mahdollista saada merkittäviä määriä hyviä ehdokkaita läpi. Eri paikkakunnilla hyvä keskustella ehdokasasetannasta ja valitsijayhdistyksistä aktiivisesti jo tämän kevään aikana.

Konservatiivikristityt ovat perinteisesti aktiivisia seurakuntalaisia ja aktiivisia äänestäjiä. Äänestäminen myös näissä tulevilla seurakuntavaaleissa on tärkeää. ■

Kari Simolin

Esikoiset ry:n ajankohtaisia kuulumisia

Sananpalvelijoiden yhdessäolon päivä Tampereella 16.10.2021

Esikoiset ry:n saarnaajat kokoontuivat lokakuussa yhdessäolon päivään Tampereen rukoushuoneelle.

Päivän aikana alustettiin kaksi aihetta: ”Seurakuntaan sitoutuminen” ja ”Sydämen kristillisuus”. Alustusten aiheita käsiteltiin pienryhmissä. Jokainen sai tuoda esille ajatuksensa ja toiveensa. Yhteenvedossa vielä tiivistettiin esille nousseet painavimmat aihepiirit ja kirjattiin keinoja niiden saavuttamiseksi.

Seurakuntaan sitoutumisessa keskeisimmiksi asioiksi nousi seuroissa käymisen tärkeys ja aktiivinen, kaikkia ikäryhmiä kokoava toiminta. Erityisen painavaksi asiaksi muodostui nuorten huomioiminen. Heille pitää antaa tilaa. Todettiin, että nuorille on tärkeää antaa myös vastuita seurakunnassa. Se tuo samalla aktiivisuutta. Nuoret ovat erityisen vahvoja some-kentässä ja muussa nykypäivän viestinnässä. Muistamme, että Jumala on antanut hyvin monenlaisia armolahjoja seurakuntaan ja haluaa, että niitä käytetään Hänen kunniaksensa. Jokaisen lahjat ovat yhtä tärkeitä.

Sydämen kristillisuus tuli lähelle jokaista. Sen rinnalla saimme tutkia omaa kristillisyyttämme ja omia armokokemuksiamme. Saarnaaja on hyvällä paikalla, kun on saanut tuntea oman syntisyyden ja Jumalan valtavan armon. Se on välttämätöntä jokaiselle julistajalle, silloin hän voi tavoittaa myös kuulijoiden sydämet.

Alustuksessa sydämen kristillisyyttä verrattiin luonnollisen ihmisen sydämeen, joka on elävän ihmiskehon tärkein elossa pitävä elin. Samalla tavalla hengellinen sydän on hengellisen elämän pääkappale. Se ohjaa saarnaajia, jotka ovat kuin oppaita seurakunnassa. Opas voi opastaa vain sinne, missä itse on käynyt ja kertoa mitä matkan varrella on saanut kokea. Siksi sydämen ympärileikkaus on jokaiselle tärkeä, suorastaan välttämätön.

Keskustelu pienryhmissä muodostui herkäksi ja lämminhenkiseksi. Jokainen sai avata sydäntään, milloin uskonkokemusten kautta kukin on saanut kulkea Jumalan ohjauksessa. Aihetta oli myös kiitokseen, kun saamme vapain sydämin julistaa parannusta ja syntien anteeksiantamusta Jeesuksen nimessä. Kun on saanut paljon anteeksi, siitä haluaa puhua myös toisille. Muistettiin vanhaa neuvoa; ”Kun Jumala antaa tehtävän, Hän antaa myös voiman siihen”. Tietoisuus siitä, että seurakuntalaiset rukoilevat sananpalvelijan puo-

lesta, se lohduttaa ja rohkaisee köyhää sananpalvelijaa.

Yhdessäolon päivä koettiin antoisaksi ja tärkeäksi. Herra oli meidän kanssamme.

Tapaaminen piispojen kanssa

Esikoiset ry pitää säännöllistä yhteyttä evankelisluterilaisen kirkon piispojen kanssa. Kuluneena vuonna tapaaminen oli 7.12.2021 kirkon talossa Helsingissä. Piispoista mukana olivat Seppo Häkkinen, Jari Jolkkonen, Teemu Laajasalo ja Matti Repo. Esikoisten puolelta neuvottelussa olivat Sakari Siltala, Aulis Ansaharju, Jorma Halme ja Eero Nieminen.

Esillä oli sekä opillisia että käytännöllisiä asioita. Tärkeimmät pääkohdat olivat; onko evankeliumi edelleen vapaa, miten opetetaan avioliitosta ja miten toimivat tilakysymykset, koskien Esikoisten seuroja ja kirkkopyhiä.

Keskustelussa saimme vakuutuksen, että saarnaamiseen ei saa asettaa rajoituksia, tapahtukoon se kirkossa tai rukoushuoneella. Avioliitto-opetuksessa kirkon virallinen kanta on edelleen perinteinen, että avioliitto on miehen ja naisen Jumalan edessä solmima liitto.

Kirkon tilojen käyttö messuissa ja seuroissa toimii varsin hyvin, mikä on kirkon tahtotila ollutkin alusta alkaen. Paikallisseurakuntien kanssa on löydetty pääosin toimivat ratkaisut. Ongelmia on jonkun verran ollut Helsingin seudulla. Siellä perinteisellä tavalla toteutettavat kirkkopyhät pyritään vastedes keskittämään yhteen tiettyyn pääkaupunkiseudun seurakuntaan.

Piispat osoittivat aidon tukensa herätysliikkeemme toiminnalle kirkon yhteydessä ja pitivät hyvänä asiana, että Esikoiset ry on kiinnostunut kirkolta vapautuvista sakraalituloista (Tampere). Juhannusseurat perinnejumalanpalveluksina on mahdollista pitää edelleenkin Lahdessa Ristin kirkossa.

Hengellisten laulujen kirja, Armon Sävel

Hallitus on antanut Tiedotus- ja julkaisutoimikunnalle tehtäväksi käynnistää hengellisten laulujen kirjan toimittamisen. Tavoitteena on saada sekä seura- että kotikäyttöön nykyisin käytössä olevia kirjoja laajempi laulukokoelma.

Uusi laulukirja koostuu pääosin vanhoista tutuista Siionin virsistä ja lauluista, mutta joukkoon sisältyy uudempiakin Jumalan kansan matkalauluja. Mukaan tulee myös nuoremman kansan keskuudessa tutuik-

si tulleita hengellisiä lauluja. Uusi laulukirja pyritään saamaan valmiiksi tämän vuoden aikana. Kirja painetaan nuottipainoksena sointumerkein ja se julkaistaan myös nettiversiona. Valmistelutyöhön on asetettu työryhmä, johon kuuluvat Jaakko Ansaharju, Sami Kantoluoto, Jussi Luoma, Toivo Nieminen ja Timo Syrjä. Kirjan sisältö on käsitelty myös saarnaajien kokouksessa ja sen nimeksi on valittu *Armon Sävel*.

Hallitustyöskentely toimii korona-ajasta huolimatta

V. 2021 hallitus kokoontui neljä kertaa. Kaikki kokoontumiset jouduttiin toteuttamaan etäkokouksena Zoomilla. Suuri osa hallituksen työskentelystä on taloudellisten ja hallinnollisten asioiden edistämistä, mutta näiden lisäksi hallitus on mm. käsitellyt ja valmistellut useita jäsenistöltä saatuja aloitteita. Näistä esimerkkinä voidaan mainita aloite hengellisten laulujen kirjan toimittamisesta, josta edellä kerrottiin, sekä herätysliikkeiden välisen yhteistyön syventämisestä. Hallitus on myös pidetty ajan tasalla Lahden alueen kokoontumistila hankkeen kehittymisestä.

Hallituksen asettamat toimikunnat ovat merkittävässä roolissa yhdistyksemme näkyvässä toiminnassa. Lähetystoimikunta, tiedotus- ja julkaisu- toimikunta ja lapsi- ja nuorisotyö toimikunta toimivat kukin omalla tärkeällä sektorillaan edistäen evankeliumin Jeesuksesta Kristuksesta viemistä yhä useammille.

Kansanedustaja Päivi Räsäseen kohdistunut valtakunnansyyttäjän nostama syyte aktivoi Suomen kristillisiä piirejä yhteisen huolen ääreen – eikö Suomessa saa enää kokonaisuudessaan ilmaista tai opettaa sitä kristillistä oppia, uskoa ja vakaumusta, joka on Raamatusta luettavissa ja miten suurin osa maailmanlaajuista kristikuntaa on aina Raamatun sanan luenut tai tulkinut? Sen huolen ympärille ja oikeuteen haastetun Päivi Räsäsen ja piispa Juhana Pohjolan tukemiseksi perustettiin kesällä 2021 Sanan- ja uskonnonvapaus ry –niminen yhdistys. Yhdistyksen perustajajäsenet ovat laajasti eri kirkkokunnista ja hengellisistä yhteisöistä, mutta itse yhteisöt tai kirkkokunnat eivät toistaiseksi ole yhdistyksen jäseniä. Yhdistyksen jäsenistö koostuu henkilöjäsenistä. Iloksenne Aulis Ansaharju toimii tämän uuden yhdistyksen hallituksessa.

Koronapandemia on leimannut yhdistyksemme toimintaa myös kuluneen vuoden aikana. Jos pandemian alussa korona-ajan toimintaa koordinoitiin keskitetympin hallituksen toimesta, viime vuosi toimittiin jo eri paikkakunnilla tehtyjen päätösten perusteella. Pandemiatilanne ja paikalliset viranomaismääräykset ja –ohjeistukset olivat erilaisia eri alueilla, joten myös tilanteeseen sopeutumiseen tarvittavat päätökset tehtiin paikallisesti. Hallitus on kannustanut paikkakuntia mahdollisimman vireään ja kattavaan toimintaan pandemian ja viranomaismääräysten sallimissa puitteissa ja avaamaan lähitöiminnan heti, kun se on mahdollista. ■

Lahjoita lähetystyöhön

Lahjoitukset käytetään Venäjällä, Virossa ja Saksassa tehtävään hengelliseen seurakunta-, lapsi- ja nuorisotyöhön, sekä tulkkaus ja / tai kielikoulutuksen järjestämiseen seurakuntatoiminnan mahdollistamiseksi sekä diakonikoulutuksen tukemiseen.

Pankkitilin nro:
FI36 5721 9420 2070 35
(IBAN: OKOYFIHH)

Saaja: Esikoiset ry

Rahankeräyslupan tiedot:
Lupa n:o RA/2020/1490

Jumala siunatkoon lahjasi!

Alue	Viitenumero	MobilePay-numero
Lahti	35101	92812
Helsinki	35114	63833
Pori	35127	37863
Keitele ja Pohjois-Suomi	35130	28562
Lappeenranta, Mikkeli ja Pohjois-Karjala	35143	63962
Tampere	35156	19204
Turku	35169	47800
Teuva	35172	91733
Hämeenlinna	35185	76182

Sosiaalinen media

– uhka vai mahdollisuus?

Sosiaalinen media, josta käytetään usein puhekielessä nimeä some, tarkoittaa internetin eri verkkoviestintäympäristöjä, palveluita ja sovelluksia. Ne mahdollistavat kaikenlaisen sisällöntuotannon sekä ihmisten välisen kommunikation ja viestinnän. Ihminen voi verkostoitua ja tuntea yhteisöllisyyttä eri palveluissa. Sosiaalisessa mediassa viestintä tapahtuu usein suurelle yleisölle yksittäisen henkilön sijaan. Viestin vastaanottajilla on mahdollisuus reagoida julkaisuihin esimerkiksi tykkäämällä, jakamalla tai kommentoimalla niitä.

Sosiaalinen media on hyödyllinen työkalu oikein käytettynä; sen välityksellä voi olla yhteydessä lähellä ja kaukana asuviin ystäviin, sekä tutustua uusiin ihmisiin. Some mahdollistaa helpon ja nopean yhteydenpidon ja tiedonhankinnan. Sen kautta voi löytää paljon inspiroivaa sisältöä ja ihmisiä, joita kiinnostaa samat asiat kuin itseä. Samoin yhteenkuuluvuuden tunnetta ja apua saattaa somen kautta tavoittaa, kun rikkinäiset ihmiset löytävät muitakin, jotka kamppailevat samanlaisten asioiden tai kysymysten parissa, kuin itse. Turvallinen sosiaalisen median käyttö vaatii sitä, että tiedostaa myös sosiaalisen median huonot puolet ja osaa pysyä poissa haitallisilta sivustoilta.

Somessa haetaan huomiota tykkäyksien tai imartelevien kommenttien muodossa. Houkutus voi saada jonkun hakemaan tätä huomiota jopa omia arvojaan alentamalla, joka johtaa sisältöön mikä ei ole lapsille tai uskovaisille soveliasta. On hyvä pitää mielessä myös se, että somessa voi ihminen esiintyä anonyymisti tai jopa jonain muuna henkilönä, aiheuttaen pahennusta. Someen tai internetiin laitettuja asioita ei saa välttämättä ikinä kokonaan pois, ja sitä on tärkeää painottaa etenkin lapsille, joiden harkintakyky ei ole yhtä kehittynyt kuin aikuisilla. Iso ongelma on myös se, kuinka epärealistisen maailman some mukanaan tuo. Kuvien muokkaus ja kaunistelu vääristää todellisuutta, joka voi koitua huonoksi asiaksi kenen tahansa itsetunnolle. Etenkin nuoret helposti vertaavat itseään toisiinsa ja kokevat huonommuutta, kun oma elämä ei ole selkeää mitä vertaistensa some antaa olettaa. Liiallinen somen käyttö voi johtaa myös mielikuvituksen tyrehytymiseen ja vähentää ”face to face” -kohtaamisia, jolloin myös sosiaaliset taidot saattavat kärsiä.

Kun lähes koko maailma siirtyy sähköiseksi ja sosiaaliseen mediaan, osuu jokaisen kohdalla aiempaa suurempi paine liittyä. Mutta miten meidän kristittyinä olisi hyvä suhtautua someen? Jo uhkien tiedos-

taminen ja lasten somen, kuten internetin ylipäänsä, käytön ohjeistaminen antaa hyvän pohjan siellä toimimiseen. Lapsille on myös mahdollista asettaa erilaisia estoja, joilla on esimerkiksi pääsy vain hyväksytyille sivuille, jos asia muuten aiheuttaa ylimääräistä päänvaivaa.

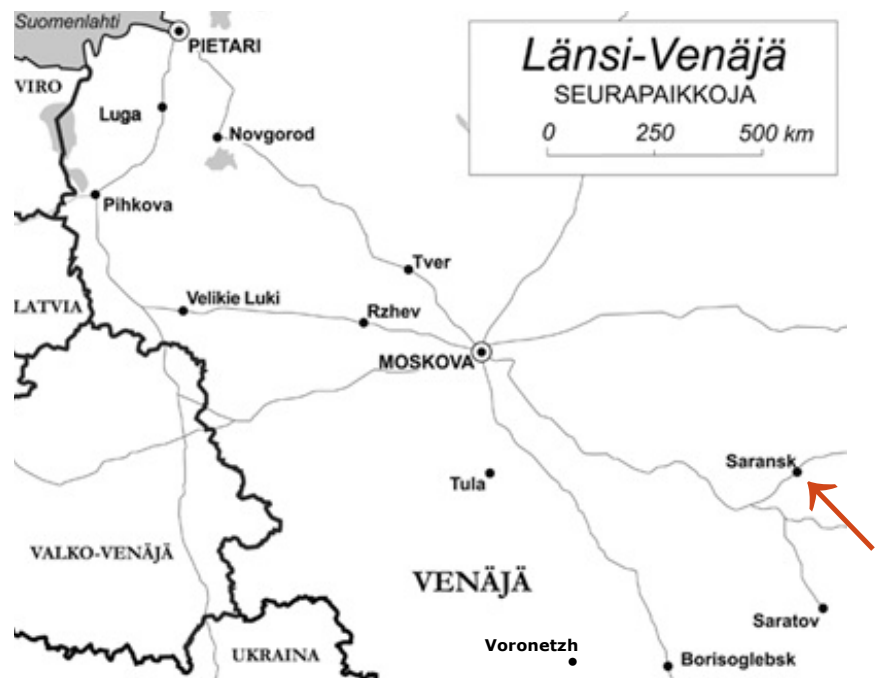
Vaikka someen liittyy vaaroja ja vastuuta, niin ei meidän tule unohtaa kaikkia niitä hyviä puolia, mitä se meille tarjoaa. Some on mitä mainioin alusta evankeliumin levittämiseksi. Sosiaalisessa mediassa on jo nyt paljon kristillistä sisältöä. Monet seurakunnat ja yksittäiset ihmiset ovat valjastaneet somen käyttöönsä. On olemassa esimerkiksi tilejä, jotka julkaisevat päivittäisiä raamatunlauseita, ja sivustoja sekä kanavia, joissa ihmiset pohtivat teologisia kysymyksiä, jotka herättävät keskustelua. Seurakunnat striimaavat tapahtumiaan, erilaisilla alustoilla järjestetään rukousrintamia ja tavalliset ihmiset tenttaavat seuraajiaan uskonnollisilla kysymyksillä. Sosiaalisessa mediassa voi myös luoda yhteisöllisyyden tunteen kristittyjen välille ja sitä kautta vahvistaa uskoa myös, kun on vaikea olla fyysisesti läsnä etäisyyden tai muiden syiden takia. Nuorilla on tällainen olemassa Ristiryhmän muodossa.

Tällainen evankeliumin aktiivinen levittäminen ei ole ainoa keino tuoda sitä esille; kristillisten arvojen ja etenkin lähimmäisenrakkauden avulla evankeliumi välittyy myös. Kaikki tämä kristillinen sisältö saattaa tavoittaa ihmisiä, jotka eivät muuten löytäisi tietä Raamatun äärelle ja siksi evankelioimistyö sosiaalisen median puolella on erityisen tärkeää. ■

Vilma Vitikainen
Alina Kokkonen
Nels Lehtinen
Valeri Karevaara
Laura Siltala
Inna Siltala

Inkerin kirkon seurakunta Saranskissa

Saransk on Venäjän federaatioon kuuluvan Mordvan autonomisen tasavallan pääkaupunki. Se sijaitsee Saranka- ja Insar-jokien yhtymäkohdassa Volgan vesistöalueella, 640 kilometriä Moskovasta. Saranskissa asuu noin 300 000 ihmistä. Mordvalaiset ovat suomalais-ugrialaista kansaa, joka on jakautunut kahteen kielellisesti hyvin erilaisia murteita puhuvaan ryhmään; ersää puhuviin ersäläisiin ja mokšaa puhuviin mokšalaisiin.

Saranskissa on kaksi luterilaista seurakuntaa. Meidän yhteytemme ovat muodostuneet lähinnä Saranskin Velmema-seurakunnan (*ylösnousemus*) kanssa. Seurakunnan kirkkoherrana toimii **Aleksei Aljoshkin**. Seurakunta kokoaa yhteyteen sekä ersäläis- että mokšalaisväestöä. Kirkkoherra Aleksein äidinkieli on ersä, mutta hän puhuu myös suomea ja tietenkin venäjää.

Esikoisten ensimmäinen seurakuntamatka Saranskiin tehtiin toukokuussa 2008. Lähetysmiehinä olivat **Sakari Siltala** ja **Olli Puolakka**. Pitkä matka, johon sisältyi myös Saratov, Borisoglebsk ja Shokino, tehtiin **Pentti Kumpulaisen** asuntoautolla. Auton matkamittariin kertyi kaikkiaan 5300 kilometriä. Seurueeseen kuuluivat myös **Santeri Ikko** tulkkina sekä **Kalle Sorsa**, joka toimi myös varakuljettajana.

Sakari kirjoittaa matkaraportissaan:

”Myöhään tiistai-iltana olimme kirkolla, jossa meitä vastassa oli kirkkoherra Aleksei Aljoshkin sekä kirkolla kesätöissä ollut nuori tamperelainen Eve-liina Suovaniemi. Illalla tapasimme myös Aleksein vanhemman veljen Andrein, joka on arkkitehti ja toimii professorina yliopistossa. Yövyimme kirkkorakennuksessa, jossa myös on Aleksein ja hänen per-

heensä asunto.

Aamulla suuntasimme matkan kohti Vertilim-nimistä mordvalaiskylää, joka sijaitsee 30–40 kilometrin päässä Saranskista. Siellä oli järjestetty yksinkertainen jumalanpalvelus pienessä puukirkossa. Seurakunnan paimenen tehtävää hoitaa diakoni Anatoli Milkin, joka toimitti tilaisuudessa liturgin tehtävät. Lähetysmiehet julistivat sanaa ja seurojen päätteeksi useimmat paikallaolijat halusivat kuulla henkilökohtaisesti synninpäästön ja siunauksen sanoja. Tunnelma oli lämmin. Seurojen jälkeen kirkolla oli ruokailu, jonka jälkeen lähdimme Aleksandrovin kylässä sijaitsevaan, Vladimir Kolosovin johtamaan huumekotiin, missä muutama nuori ihminen pyrkii eroon narkomaanielämästään Jumalan avulla.

Illalla oli seurat Saranskin kirkossa. Paikalla oli kolmisenkymmentä seurakuntalaista. Pentti toi aluksi tervehdyksen Suomesta ja kertoi ryhmästäämme. Sakari tervehti seurakuntalaisia Psalmin 118:14 sanoin. Siinä kuvataan hetkeä, jolloin Jumala johdatti israelilaiset Mooseksen välityksellä Punaisen meren yli, ja he pääsivät eroon egyptiläisistä vihollisistaan. Silloin oli kiitoksen aika. Meilläkin on kiitoksen aika, kun saamme julistaa ylönousseesta Vapahtajastamme. Saarnateksti oli Room. 8:1-9.

Olli puhui ihmisen pelastuksesta ahtaan oven kautta, kuten Jeesus kertoi opetuslapsilleen raamatunkohdassa Luuk. 13:22-30. Saarnassa tuli voimakkaasti esille, etteivät ihmisteot auta, vaan parannus on välttämätön pelastukseksi kaikille syntiin langenneille ihmisille. Lopuksi sekä kirkkoherra Aleksei että hänen veljensä Andrei toivat puheissaan liikuttuina esille voimakkaan ilon kuullusta ja opillisesti rakentavasta Jumalan sanasta. Suurin kiitos kuuluu rakkaalle taivaalliselle Isällemme.”

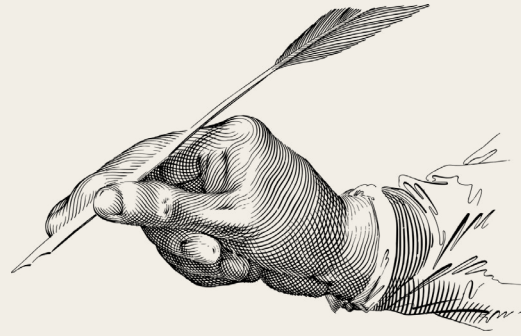
Saranskiin tehdään edelleen kaksi seurakuntamatkaa vuodessa. Tällekin vuodelle matkat on suunniteltu toukokuulle ja syyskuulle. Jos koronatilanne sallii ja Jumala suo, ne toteutetaan. Pieni Saranskin seurakunta joutuu toimimaan siellä monien vaikeuksien keskellä. Erityisen paljon huolenpitoa kasaantuu kirkkoherra Aleksein harteille, kun hän lähes yksin vastaa seurakunnan sekä hengellisestä työstä että taloudellisista asioista. Sekl:n lähettisihteeri Riitta Pyykkö jakoi joulun alla yhteisen rukouspyynnön Aleksein puolesta:

Toiminta on ollut tiivistä ja pastori Aleksei on syksyn mittaan ollut muutaman kerran antibioottikuurilla.

Välillä hän on ollut sekä fyysisesti että psyykkisesti hyvin väsynyt. Kuitenkin voimat ovat aina uudistuneet ja monenlaisen huolehtimisen, opetuksen ja auttamisen keskellä Aleksei sanoo: ”Jumala ei ole luvannut meille helppoa elämää, mutta mielenkiintoisen elämän.” Ja ”On armoa, että saamme toimia ja olla mukana Jumalan työssä.”

Olemme kohdanneet Saranskin seurakunnassa eläviä kristittyjä, jotka yksinkertaisella uskolla turvaavat Kristukseen ja Hänen sovintoverensä puhdistavaan voimaan. Usko näkyy myös rakkauden hedelminä, joita kohtaamme kaikessa palvelussa, ystävytydessä ja sydämellisessä huolenpidossa. Erityistä iloa seurakunnassa on ollut nuorista, joista monet ovat rippikoulun jälkeen jääneet seurakunnan aktiivisiksi jäseniksi ja tunnustaviksi kristityiksi. He ovat tuoneet toivoa vanhemmille seurakunnassa ja reippaasti vieneet evankeliumin ilosanomaa yksinäisille ja sidotuille. Kiitos kaikesta Taivaalliselle Isällemme. Tahdomme rukoilla Saranskin seurakunnan puolesta ja auttaa mahdollisuuksiemme mukaan sekä hengellisesti että taloudellisesti.

Jumala siunatkoon työnsä Hänen valtakunnassaan! ■

Kirje Ruotsin Lapista Englannin Hull'iin jouluuussa 1882

Lestadiolaista lähetystyötä jo Raattamaan ajalta

Rakkaalle veljelle Herrassa!

Tässä tervehdimme rakasta veljeä ja täytämme sen lupauksen, että kirjoitamme Hулissa olevalle veljelle, kun tapasimme sinut ja huomasimme, että sinä olet meidän veljemme uskossa! Kiitämme vielä niiden Pyhä Raamatun lauseiden edestä, jotka annoit meidän lukea äidinkielellämme. Niissä värssyissä on erinomainen totuus ja valkeus painettuna annettavaksi suomalaisille matkustajille. Tämä todistaa, että sinussa on jumalallinen rakkaus.

Me olemme kulkeneet täällä Norjan rannalla ja Lapinmaassa Kristuksen seurakunnan kokouksissa saarnaten ja ilmoittaen evankeliumia taivaan valtakunnasta. Herätysääni näinä aikoina on alkanut Tornion Lapissa lähes 40 vuotta sitten. Huutavana äänenä oli Lars Levi Laestadius ja sitten monta maallikko-saarnaajaa hänen kanssaan. Tämä evankeliumin ääni on mennyt läpi Suomen ja Ruotsin kansan sekä myös Norjan. Joitakin pappeja on myös liittynyt, joskaan valtiokirkko ei ole kustantanut mitään lähetystoimen avuksi, pikemminkin päinvastoin.

Kristuksen seurakunta on kuitenkin ylläpitänyt ja kustantanut lähetystointia läpi Suomenmaan, Norjan ja Ruotsin ilmoittaen sitä oppia, jossa saarnataan parannusta ja syntien anteeksiantamusta Pyhän Raamatun jälkeen,

jota vastaan ovat olleet valtion papit ja piispat. Parannussaarnat ovat vaikuttaneet katumuksen, murheen ja synnintunnustuksen kuten Juudean korvessa ja Jordanin rannalla. Ja syntien anteeksiantamuksen saarna Herramme Jeesuksen nimessä ja Hänen ulosvuotaneessa veressään on vaikuttanut elävän uskon, josta on seurannut autuuden tunteminen. Ilo ja riemu on purkautunut, kuten helluntaina Jerusalemissa ja seuranneet ovat myös väärintekojen sovittaminen ja takaisin maksaminen. Tässä kristillisyydessä on tehty takaisinmaksuja suurina summina.

Uuden syntymisen armosta tullaan osalliseksi Herran Jeesuksen verisen kärsimisen paikalla, kuten Jeesus itse opetti Nikodeemusta. Heränneitä talutetaan yrттitarhasta pääkallonpaikalle Pyhän Raamatun sen selittämällä, mitä on tapahtunut sovinnon päivänä. Näin tullaan käsittämään langenneille lapsille sovinnon osallisuus Jumalassa, kuinka Jeesus on meitä lunastanut kärsimisensä kautta, samoin kuin myös ylösousemisensa jälkeen Jumalan enkelien saarnattua Jeesus ilmestyi ensin Galilean vaimoille ja opetuslapsilleen elävänä. Haavojaan näyttämällä ja Pyhän Raamatun selittämällä hän osoitti itsensä Herraksi ja kuninkaaksi ja rakensi opillaan seurakuntansa lukittujen ovien taka-

na, jossa Hän puhalsi heidän päälleen Pyhän Hengen. Niin on tämä oppi vaikuttanut, että lukematon paljous on mennyt ilolla Jumalan paratiisiin.

Monia kymmeniä tuhansia on vaeltamassa veljellisessä rakkaudessa ja elävässä uskossa Herraan Jeesukseen Suomessa, Ruotsissa, Norjassa ja Amerikassa, kantaen toinen toisensa kuormaa Kristuksen lain mukaan ja odottaen autuaallisessa toivossa Herran Jeesuksen ilmestystä. He tekevät työtä Kristuksen valtakunnan levittämiseksi ja koossapyyntymiseksi, että Herran sanan mukaan olisi yksi lammashuone ja yksi paimen. Näin lammasten edestä henkensä antaneen Herran ääni kuuluisi yli kaiken maailman, ja Hän on ilmestyvä tuomitsemaan kaikkia ihmisiä.

Me uskomme Herran sanan mukaan, että Hänellä on tälläkin ajalla lampaita, jotka Hän on kokoava kaikista kansoista ja kielistä. Näitä me emme tunne ruumiillisilla silmillä, mutta uskomme, että Englannissa on suuri heräys, jota me tulemme tietämään enemmän tulevana aikoina, sillä Herralla on nyt etsikkoaika. Sen todistavat ajan merkit Pyhän Raamatun ennustusten mukaan. Valtiollinen ja kirkollinen hallitus näyttää tulleen yli-ikäiseksi uskon ja omantunnon asiassa.

Vapaa-ajattelijoiden voima paisuu suuresti maailmassa Jumalan olemassaolon kieltämiseen, ikään kuin ei olisikaan luotujen asioiden Luoja. Jumalattomien synninharjoitus nousee yhtä voimakkaaksi kuin Nooan aikana, niin ylhäisessä kuin alhaisessakin kansassa. Mutta Jumala varjelee arkkinsa synnin rangaistuksesta kuin Nooan aikana. Olkoon tämä muistutus veljellisestä rakkaudesta kuin öljypuun lehti kyyhkysen suusta teille Englannin veljille ja sisarille, lohdutukseksi ja ilon aiheeksi pelastuksesta, ettei meidän kaikkien tarvitse hukkoa jumalattomien kanssa. Jeesushan elää ja mekin elämme Hänen kansaan. Mitä me elämme lihassa, sen me eläm-

me Jumalan Pojan uskossa. Hän on meitä rakastanut ja antoi itsensä meidän edestämme Jumalalle uhriksi ja makeaksi hajuksi!

Tässä lähetämme teille, veljet ja sisaret Englannissa, terveisiä erityisesti vanhimalta opettajalta tässä kristillisyydessä, Juhani Raattamaalta ja Erkki Antti Juhonpieltä Ruotsin Lapissa, jotka ovat hoitaneet tätä kristillisyyttä Pyhän Raamatun valkeudella ja erinomaisella huolella alusta alkaen monen muun opettajan kanssa rovasti Lars Levi Laestadiuksen kuoleman jälkeen, joka tapahtui vuonna 1861. Toivotamme nyt teille armaa, rauhaa ja rakkautta Herrassamme Jeesuksessa Kristuksessa, ja toivomme, että tulisimme enemmän tuntemaan toisiamme. Suullisesti puhuttelu saattaa vaikuttaa enemmän kuin kirjoittaminen. Kristuksen seurakunta täällä on ihastunut, kun olemme muistelleet kuulemaamme Englannin heräyksistä, ja näin lähettää tässä teille terveisiä ja toivottaa, että veljesten luku tulisi täyteen, sillä Herran tulemus lähestyy.

Näitä merkitsee veljenne

Johan Takkinen ja Jakob Vuollet ■

Kirje on julkaistu Kristillisessä Kuukausilehdessä elokuussa 1883. Kieliasua on tässä toimituksen puolesta nykyaikaistettu.

Saarnaajat Takkinen ja Vuollet tekivät matkan Amerikasta Eurooppaan talvella 1882-3. Tulomatkalla laiva saapui ilmeisesti Hull'in satamakaupunkiin, jossa oli aikaa tutustua englantilaisiin. Matka jatkui sitten Norjan kautta Ruotsiin ja Suomeen. Pajalassa, Merasjärven ja Juhonpietin kylissä he olivat koolla vanhimpien saarnaajien kanssa marras-joulukuussa 1882 neuvottelemassa Amerikan seurakunnallisista asioista. Tämä kirje lähetettiin ehkä joulukuussa Juhonpietistä, Merasjärven ja Juhonpietin kokouksesta.

Sylvi ja Sakari Lahtinen

Istumme lokakuuisena päivänä Sylvi Lahtisen kauniissa kodissa Porissa. Paikalle on kokoontunut heidän läheisiään muistelemaan Sylvin ja Sakarin yhteistä elämäntaivalta. Keskustelussa välittyi kiitollinen mieli kaikesta siitä, mitä he ovat saaneet elämäänsä Sakarin kautta.

Sakarin syntymän aikaan hänen vanhempansa Heleena ja Heikki Lahtinen asuivat Laatokan rannalla Impilahden pitäjässä Pitkärännän kylässä. Sakari syntyi perheen toiseksi vanhimpana lapsena. Perheen isän rautateiden radanrakentajan ammatista johtuen asuinpaikka vaihtui usein. Liikkuva työ kuljetti kymmenlapsiseksi kasvannutta perhettä monessa kunnassa pohjanmaalla Oulun ympäristössä.

Vuoden 1946 viimeisenä päivänä Lahtisten perhe muutti Poriin. Seuraavana päivänä uuden vuodenpäivän seuroissa Sylvi ja Sakari kohtasivat toisensa ensimmäisen kerran. Sylvi muistelee Sakarin usein kertoneen, kuinka viisi tyttöä oli tullut rukoushuoneeseen hänen jo seurasalissa istuessaan. Nähdessään paikalle saapuvan Sylvin ensimmäistä kertaa hän oli tuntenut, että tuo tyttö

oli hänen. Sakari kävi keskikoulun loppuun ensimmäisen Porin kevään aikana. Lahtisen perhe asui tuolloin Mäntyluodon asemalla. Koulunsa päättäneelle nuorukaiselle järjestyi työ rautateiltä. Hän aloitti työuransa Mäntyluodon aseman järjestelymestarin apulaisena. Myöhemmissä elämäntavaiheissaan hän siirtyi virkamiespuolelle ensin junanlähettäjäksi ja sitten Sallaan asemapäälliköksi.

Sylvin ja Sakarin nuoruusvuodet kuluivat Porissa, jossa nuoret uskonystävät liikkuvat yhtenä joukkona vapaa-aikanaan kyläpaikoissa ja harrastuksissaan. Tuon yhdessäolon aikana ystävyys syveni rakkaudeksi ja 30.4.1950 vietettiin heidän häitään.

Heidän ensimmäinen yhteinen kotinsa oli Sylvin vanhempien Aune ja Toivo Lammisen talon vinttihuoneessa. Myöhemmin vuokralaisten muutettua pois talon yläkerrasta he saivat suuremmat tilat käyttöönsä. Huoneenvuokralautakunnan luvalla talonomistajan lapsi oli etuoikeutettu saamaan asunnon ennen muita asuntojonnossa olevia. Vuodet kuluivat ja perheeseen syntyi neljä lasta.

Lahtisen perheen elämässä alkoi uusi vaihe, kun he muuttivat

Virroille vuonna 1958. Jo samana vuonna saarnaajat olivat kokouksessaan päättäneet, että Sakarin tehtäväksi annetaan kutsua virtolaisia kokoon ja järjestämään kodissaan pyhäkokouksia, joissa luettiin saarnoja ja veisattiin virsiä. Puhujia seuroihin tuli toisinaan lähikaupungeista ja myös sekä Sylvin että Sakarin isät kävivät seurojen pidossa Virroilla. 1960-luvun alussa Sakaria rohkaistiin puhumaan pyhäseuroissa.

Vuodet kuluivat. 1970-luvun puolivälissä Sakari oli Virtain asemalaiturilla lähettämässä junaa liikkeelle. Sisälle asemarakennukseen kävellessään hän oli kuulut äänen kehottavan häntä hakemaan rautatieläisten lehdessä olevaa virkaa. Sisälle ehdittyään hän etsi lehden kiireesti käsiinsä ja huomasi, että ainoa avoinna oleva työ oli Sallan asemapäällikön virka. Sakari viivytteli hakemuksen lähettämistä ja postitti kirjeen vasta hakuajan päättyessä. Epävarmuus muutoksen edessä sai hänet toivomaan, että joku muu valittaisiin virkaan. Jumalan tahto kuitenkin oli, että Sakari valitaan tehtävään. Sallalaiset olivat olleet ilman paimenta ja nyt Jumala oli nähnyt heidän tarpeensa. Lahtiset muut-

Sakari ja Sylvi

Lähetysmatkalla Inkerinmaalla.
Sakari toinen oikealta.

tivat Sallaan tammikuussa 1976. Jumalan johdatus oli Lahtisten ja sallalaisten uskonystävien parhaaksi. Sylvi muistelee, että heidän elämänsä Sallassa oli onnellista ja työntäyteistä aikaa.

Sylvin ja Sakarin Sallaan asettumisen jälkeen he alkoivat pitää huolta siitä pienestä hajallaan asuvasta Herran laumasta, joka oli Sallan ja lähikuntien alueella. Vähitellen seuratoiminta alkoi. Valtaosa seuraväestä koostui iäkkäistä ihmisistä. Seurojen pitäminen oli muutakin kuin pelkkään sanan nälkään vastaamista. Seurapäivä alkoi siitä, että Sakari haki seuraväen autollaan pitkienkin matkojen takaa Sallaan. Koska päivämatkoineen ja seuroineen oli pitkä, valmisti Sylvi seuraväelle ruokaa. Kun seuraväki oli kaikin puolin ravittu, kuljetti Sakari väen takaisin koteihinsa. Kahdeksanvuotinen maallinen ja hengellinen työrupeama Sallassa päättyi Sakarin eläköityessä vuonna 1983. He olivat menneet Jumalan johduksesta aiemmin tuntemattomalle seudulle asumaan. Muuttaessaan Sallaan he eivät tunteenentuudestaan ketään. Palatessaan Virroille heillä oli kymmeniä rakkaita uskonystäviä Sallassa ja ym-

päristössä. Tuon ajanjakson aikana moni heille tutuiksi tulleista uskonystävistä sai kutsun ajasta ikuisuuteen.

Takaisin Virroille

Kahdeksan vuoden jälkeen Sylvi ja Sakari palasivat Virroille. Vaikka he muuttivat pois Sallasta, oli sallalaisilla paikka heidän sydämessään. Virroilla asuessaan heidän kulkunsa johti usein Itä-Lapin alueelle. Paimen ei jättänyt laumaansa yksin, vaikka asuikin toisaalla. Kun Sakaria tarvittiin Sallassa, hän tunnisti kutsujan hädän ja saattoi nousta junaan ehtiäkseen pian lohdutusta ja apua kaipaavan luo vain tullakseen seuraavalla junalla takaisin Virroille. Lähetystoiminnan alkaessa Inkerinmaalla Sakari oli ensimmäisten joukossa tuossa työssä mukana. Sakari kirjoitti perusteellisia muistioita kokemuksistaan. Sakarille tyypillinen tarkkuus ja autenttisuus on läsnä näissä kertomuksissa. Tässä eräs katkelma (22.10.1989):

Ennen pitkää hautausmaalle koontui melkoinen joukko väkeä: vanhuksia, keski-ikäisiä, nuoria ja lapsia. Siinä oli myös nuoria, jotka ovat olleet mukana Lahden ju-

hannuskokouksissakin, mm. Inkeri Mulkahainen. Tilaisuus oli jumalanpalveluksen nimellä, mutta seurojen muodossa. Siinä veisattiin, oli alkurukoukset ja sitten Pekka Liuksiala piti alkusaarnan. Hänellä oli tekstinä 1. Joh. 1 luvun johdanto. Veisattiin virsiä ja sitten puhuin minä Room. 8 alkupuolesta. Tilaisuus oli jo päättymässä, kun kävi ilmi, että tulee vielä yksi puhe. Se oli hyvin mielenkiintoinen. Anna-Mari Mehiläinen toisten kehotuksesta ja ehkäpä omasta halustaankin halusi pitää vielä puheen. Se oli voimakas puhe. Sitten kokous hajaantui. Lähtö hautausmaalta oli vaikeampaa kuin tulo, sillä se on mäkistä ja tiet kuraiset.

Virroilla asumisen aikana hänen työpanostaan tarvittiin myös Suomeen suuntautuvilla lähetysmatkoilla. Tiivis yhteys Sallan alueen uskonystäviin säilyi kuitenkin läpi elämän. Sakari mainitsi usein, että Sallan aika oli hänen elämänsä hengellisen kasvun paikka.

Ouluun

1990-luvun alussa Sylville ja Sakarille tarjoutui houkutteleva mahdollisuus muuttaa Ouluun. Vaikka matkat Inkerinmaalle ja

Etelä-Suomeen olivat pitkiä, oli matka sallaisten luo paljon lyhempi kuin Virroilta. Yhtenä syytä oli myös oma kesänviettopaikka Sallan Tuohikylässä. Oulussa asuminen jäi lyhytaikaiseksi, sillä Sakari sai 18.7.1993 kutsun Herransa iloon.

Taivaan kotiin

Heinäkuussa Sylvi ja Sakari olivat matkustaneet jälleen Sallan ja Pelkosenniemen alueelle. Monen ys-

tävän luona oli tarkoitus vieraillla. Matkan ensimmäisessä kohteessa Sallan Salmivaarassa oli juotu kahvit ja tarkoituksena oli jatkaa matkaa seuraavaan kyläpaikkaan. Sakari tunsu itsensä huonovointiseksi ja aavisti lähtönsä läheisyyden sanoen paikalla olijoille: ”Jos tässä on matkani pää, niin taivaassa on kotini.” Sen sanottuaan hän kallisti päänsä Sylvin syliin. Paikalla olleet sallaalaiset pyysivät ja rukoilivat Jumalalta, ettei Hän ottaisi pois heidän saarnaajaansa,

mutta Kaikkivaltias oli nähnyt toisin. Työntäyteinen elämä oli tullut päätökseen ja Jumala kutsui palvelijansa ikuisen lepoon.

Muisteluhetki Sylvin kodissa päättyy. Omaisten muisteluissa kuvastuu lämpimät muistot Sakarista ja hänen kanssaan vietetystä ajasta. Vuosikymmenet ovat haihduttaneet eroikävä, mutta jälleennäkemisen toivo elää vahvana. ■

Tuomas Halme

Täydennys viime numerossa olleeseen kirjoitukseen Manuela Klimmin elämävaiheista

Armon Sanassa 2/21 oli juttu Manuela ja Jörg Klimmistä. Siihen osaan juttua, joka koski Manuelan vaihto-oppilasvuotta 1979-1980 ja seuraavan kevään talvilomaa oli pujahtanut pari virhettä, jotka on syytä oikaista. Manuela asui nuo ensimmäiset Suomen-ajat pääosin minun kotonani Keiteleellä, lukuun ottamatta alkuvaiheen kielikursssia Läyliäisissä (ummikolle todella vaikea sana!) ja kahta kuukauden jaksoa muualla yhteisten ystävien luona. Niinpä olin tiiviisti mukana tapahtumis-

Toisin kuin jutussa kerrotaan, Manuela ei käynyt ”Saara Savolaisen maatilalla Maaningalla” eikä tutustunut siellä ”Leena ja Esko Kumpulaiseen”. Laina (ei Leena!) ja Esko Kumpulainen asuivat maatilallaan Maaningalla. Manuelaan he tutustuivat seuroissa Keiteleellä ja kutsuivat hänet kotiinsa kuukauden ajaksi. Laina ja Esko ovat jo perillä taivaan kodissa, mutta olisivat varmaan tyytyväisiä, että heidän maallista kotiaan koskeva virhe korjataan. Saara Savolainen asui tuolloin Juvalla. Hän on kylläkin maatilallaan tytärtä Keiteleeseen Honkajoelta, joka ennen rukoushuonetta oli usein seurapaikkana. Maatilaa hän ei ole omistanut vaan on tehnyt elämäntyönsä kieltenopettajana. Saara on viettänyt paljon lomiaan Keiteleellä. Saarankin luona Manuela oleskeli kuukauden keväällä 1980.

On syytä myös vaihtaa kahden ensimmäisen sanan järjestys lauseessa: ”Ripin ja synninpäästön jälkeen hän tunsu todella ensimmäisen kerran elämässään syntien putoavan pois harteiltaan.” Ne olivat aivan tavalliset pyhäseurat Keiteleel-

lä hiihtolomien aikaan 1981. Kun saarnan loputtua ihmisiä meni anteeksi pyytämään, Manuelakin meni. Sitten kahville mennessä hän kuiskasi minulle: ”Weisst du, es ist ein ganz wunderbares Gefühl.” [Tiedätkö, se on aivan ihana tunne.] Sainoin ymmärtäväni. Muutaman päivän perästä hän tuli myöhään illalla yläkerrasta, jonne oli jo mennyt nukkumaan, ja kysyi: ”Was sagt Luther eigentlich über die Beichte?” [Mitä Luther oikeastaan sanoo ripistä?] Tässä järjestyksessä se on tapahtunut useimmille meistä. Ehkä joku on halunnut aivan ensimmäiseksi ripittäytyä, mutta useimmiten se ajatus tulee vähän myöhemmin. Ensin on synnit saarnattu anteeksi ja on päästy uskomaan armosta.

Lopuksi vähän maantiedettä: Keitele kuuluu Savoan, ei Keski-Suomeen. Tosin olemme tässä aivan länsirajalla. Monet sekoittavat Keitelejärven ja Keiteleen kunnan. Järvi-Keitele on Keski-Suomessa, sen lähin ranta on Viitasaaren alueella, parinkymmenen kilometrin päässä kunta-Keiteleen rajasta.

On ihmeellinen asia, että Manuela tuli tänne, ystäväystyi nopeasti minun ja läheistenien sekä täällä kokoontuvien uskonystävien kanssa, löysi rauhan ja hengellisen kodin, ja vuosien varrella on muodostunut laaja rakkauden verkosto ja monet seurat on pidetty Klimmien kotikylässä. Kiitos Jyrki, kun kirjoitit. Oli mukava sen tiimoilta muistella menneitä ja ihmetellä, miten Jumala meitä ihmisiä kuljettaa ja hoitaa. ■

Anna Maija Kekki

Hengellistä kirjallisuutta

VERKKOKAUPASTA

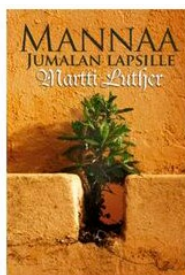
Esikoiset ry on avannut viime syksynä Verkkokaupan. Sieltä voi kätevästi ostaa hengellisiä kirjoja kotiin, lahjaksi ja vaikkapa tuliaisiksi. Valikoimassa on tässä vaiheessa jo paljon hyvää peruskirjallisuutta, mutta valikoima laajenee tämän vuoden aikana.

Verkkokaupan kirjavalikoima

Trio Uusi testamentti	20,00
Evangelisluterilaisen kirkon Tunnustuskirjat	80,00
Lyhyt evankeliumipostilla (<i>Martti Luther</i>)	24,00
Mannaa Jumalan lapsille (<i>Martti Luther</i>)	20,00
Isä meidän- rukouksen selitys (<i>Martti Luther</i>)	15,90
Avaa suusi pääskysen poika	
L.L. Laestadius; sananjulistaja ja luonnontutkija (<i>toim. Olli Lohi</i>)	20,00
Kodin kuvaraamattu – raamatunkertomuksia (<i>Raimo Österberg</i>)	30,00
Paavali, Jeesuksen sanansaattaja – kertomuksia apostoleista 2 (<i>Tapio Holma</i>)	16,00
Ihmeellinen Pyhä maa (<i>Mikko Louhivuori, Matti Järvinen</i>)	30,00
Kadonneet minä etsin, lähetystyhistoriikki (<i>Esikoiset</i>)	28,00
Jumalan Talo. Runo. (<i>John Bunyan</i>)	15,00

Verkkokauppaan pääsee esikoiset.fi kotisivun kautta. Ostetut kirjat voi noutaa Tampereen rukoushuoneelta tai tilata postitoimituksena. Toimituskulut määräytyvät kirjakohtaisesti, jotka selviävät tilausta tehdessä. Kirjoja voi ostaa suoraan myös Tampereen rukoushuoneella sijaitsevasta Lähetyspuodista.

Kirjayhteyshenkilö Tampereella on *Minna Anttonen* (puh. 040 734 7212).

Kristittyinä nuorena koronan keskellä

Valmistellessani tätä kirjoitusta pohdin, millaisia vaikutuksia pandemialla on ollut ihmisten uskoon, sekä mikä on Jumalan suunnitelma tämän koettelemuksen kohdalla. Vastauksia näihin kysymyksiin etsin omista nuoren kristityn kokemuksistani ja sydämestäni.

Millaisessa maailmassa me elämme?

Vuoden 2020 alkupuolella maailmanlaajuisesti vitsaukseksi levinneellä Covid-19 -pandemialla on ollut merkittävä vaikutus meidän jokaisen elämään viimeisen reilun kahden vuoden aikana. Nuoret kokevat itsensä yksinäisemmäksi, ahdistuneemmaksi, ja sosiaalisten suhteiden ylläpitäminen on hankalaa. Epävarmuus tulevaisuudesta tuottaa stressiä ja vaikuttaa negatiivisesti nuorten henkiseen hyvinvointiin.

Pandemian lisäksi etenkin länsimaissa vallitseva liberaali ajatusmaailma voi luoda hämmennystä monessa nuoressa. Tämä ajatusmaailma ei välttämättä kulje käsi kädessä meille opettujen, Raamatulla vahvistettujen tosiasioiden kanssa. Meikin elämme maassa, jossa asiat ovat olleet jo pitkään niin hyvin, että kansalaiset ovat unohtaneet sen kaiken avun, jota Suomi on saanut Herralta maamme verrattain lyhyen historian aikana. Kääntykö kansamme vielä Jumalan puoleen koettelemusten osuessa kohdalle, vai onko jo liian myöhäistä? Me nuoret seuramme huolestuneina, kuinka kristillisiä arvoja ajetaan alas ja sanan- sekä uskonnonvapautta määritellään uusiksi. Meille nuorille jää kaksi vaihtoehtoa: kulkea maailman virran mukana, tai puolustaa niitä arvoja ja opetuksia, joita me pidämme tärkeinä. Vaikka tämä aika luo valtavasti haasteita meille kristityille, taistelemme Voittajan puolella.

Mietteitä omasta uskoontulostani

Minä olen vain ihminen. Tämän asian olen joutunut oppimaan kantapäähän kautta.

Vastoinkäymiset ja jatkuvat synnin viettelykset painoivat raskaasti nuoren miehen sydäntä, kun heränneessä tilassa kamppailin omaa lihaini vastaan. Sain omakohtaisen uskon vain hieinan ennen pandemian alkua, kun sain armon uskoa Kristuksen sovitus työn omalle kohdalleni. Voimakkaat armon tunteet olivat aluksi jatkuvasti läsnä, mutta armeijan ja koronaviruksen luoma erityisarki painoi uskoon liittyvät ajatukset taka-alalle. Intin loputtua omanvanhurskaiden kiusaukset alkoivat kalvaa mieltäni. Ajattelin, että jos kykenen lopettamaan tuon asian, ja olemaan parempi tuossa toisessa, kelpaan hieinan paremmin kristittyinä. Kuitenkin totuus pisti kuin hehkuva veitsi sydämeeni, kun sain huomata, että teoillani pyrin tekemään Jeesuksen ristinkuoleman tarpeettomaksi.

Mitään en pysty itse antamaan, vaan kaiken saan lahjaksi. Olen kiitollinen kaikista koettelemuksista, joita Herra on sallinut minun kohdalla, sillä jokainen niistä antaa eväitä tälle maanpäälliselle matkalle.

Koronassa on paljon hyvää

Vaikka helposti ajattelemme poikkeusolojen luomia vaikeuksia, on mielestäni tärkeää tiedostaa myös poikkeusoloista syntyneet positiiviset

vaikutukset. Aikaa oman uskon harjoittamiselle sekä itsetutkiskelulle on enemmän. Kysymys on vain siitä, kuinka haluamme aikaamme käyttää.

Minulle nämä vuodet ovat olleet täynnä henkisen kasvun jaksoja. Itsenäistyminen ja oman tulevaisuuteni pohtiminen loivat alustan myös uskoni syvällisemmälle tutkiskelulle. Kristuksen sovitustyön vastaanottaminen lahjana loi tarpeen kuunnella ja tutkia Jumalan sanaa. Syntyi halu sukeltaa pintaa syvemmälle.

Vaikka seurojen sekä nuorten iltojen puute voi tuntua raskaalta nuorille, on meillä kaikesta huolimatta tällä hetkellä elämämme parhaat olosuhteet sanan tutkimiselle. Nyt on se hetki elämästä, jolloin emme ole riippuvaisia muiden aikatauluista tai menoista. Meillä on aikaa avata Raamattu ja ruukoilla Herralta voimaa kirjoitetun sanan lukemiseen, jotta Pyhä Henki voisi vaikuttaa sen kautta meissä. Nyt on aikaa käydä isoissa seuroissa, ja ottaa osaa seurakunnan toiminnan toteuttamiseen. Meidän ei tule suunnata kaikkea energiämme tulevaisuuden suunnitteluun tai opiskeluun, vaan keskittyä siihen, miten voimme elää tässä hetkessä kristittyinä täysin sydämin.

Nuorten toiminnasta

Ne hetket, jolloin olemme nuorten kanssa päässeet kokoontumaan yhteen, oli kyse sitten nuortenillasta, taikka vain kyläilystä, ovat jääneet mitaamattoman arvokkaina muistoihini - etenkin kaikki ne kerrat, kun olemme valvoneet yömyöhään keskustellen meitä askarruttaneista Raama-

tun paikoista. Vaikka näihin pandemian vuosiin on varmasti mahtunut paljon yksinäisiä hetkiä, rohkenen väittää, että huomattavan moni kristitty nuori on löytänyt turvallisen ystäväpiirin meidän porukasta. Näin jälkeensä ajatellen on vaikea uskoa sitä, kuinka muutamassa vuodes-

sa vajaan kymmenen hengen kaveriporukka on kasvanut yli sadan nuoren verkostoksi, jossa jokainen voi olla osallisena ilman minikäänlaista kynnystä. Toteankin, että vaikka yhteiskuntaamme on koeteltu paljon nyt tämän vitsauksen aika-

na, on Jumala siunannut meitä valtavasti tuoden meidät nuoret yhteen tällä tavalla.

Aika rientää, ja vetovastuu nuorten keskuudessa siirtyy vanhemmalta ikäluokalta seuraavalle tulevien vuosien aikana. Siksi olisi tärkeää, että jokainen nuori haluaisi olla mukana luomassa uusia ikimuistoisia hetkiä Jumalan sanan äärellä. Painotan aktiivisuuden tärkeyttä. Jokaisella meistä on aikoja, jolloin tuntuu, etteivät voimat riitä liikkumaan paikkakunnalta toiselle näkemään toisia nuoria. Haluan oman kokemukseni kautta sanoa, että se rauha, jonka saa, kun avaa sydämensä ja mielensä nuorten kesken käydyissä keskustelussa, joko puhujan, tai vain kuuntelijan roolissa on korvaamatonta ravintoa sielulle. Lopuksi haluan vielä kannustaa kaikkia nuoria tulemaan mukaan nuorten toimintaan, ja löytämään elinikäisiä ystäviä. ■

Aarni Kaartokallio

Mitä kuuluu, kysyy Taivaan Isä

”Mitä tänään kuuluu?” on meillä aika usein ensimmäinen kysymys kaikille pyhäkoulun aluksi.

Ja on ihanaa kuulla erilaisia vastauksia. Usein on kivoja kuulumisia, vaikka sellaista, että kaveri on ollut yökylässä tai koulussa on ollut lempiruokaa tai perheen kanssa on käyty uimahallissa.

Joskus kuuluu vain, että väsyttää tai on ollut tylsää olla kipeänä kotona. Nekin kuulumiset on tärkeä saada kertoa toisille, pelkkä kertominenkin voi piristää.

Entä jos ujostuttaa eikä halua sanoa mitään? Ei se haittaa, kuuntelemalla voi silti jakaa toisten iloja ja huolia.

Pyhäkoulussa puhutaan yhdessä Raamatun tapahtumista, Jeesuksen sanoista ja Taivaan Isän huolenpidosta. Samalla siellä saattaa saada ympärilleen aikamoisia aarteita. Jokainen eri näköinen, moni myös eri ikäinen, jokainen ihan erilainen. Vain arvo on kaikilla sama: niin iso, että ei voi edes mitata. Ne aarteet ovat ystäviä.

Hyvän ystävän kanssa on helppo jutella, kertoa ja kuunnella iloiset ja joskus harmillisetkin asiat. Hyvä ystävä haluaa tietää, mitä sinulle kuuluu.

Niin haluaa tietää myös Taivaan Isä! Hän haluaa kuulla jokaisen ilot ja huolet ja on luvannut kuunnella, tarkasti. Taivaan Isälle jutellessa ei yhtään tarvitse miettiä, uskaltaako sanoa ajatuksensa tai ymmärtääkö hän varmasti. Kyllä ymmärtää. ■

Kuvitus: Kalle Halme

*Joskus sisimpäämme kasvaa ilon kukkamaa,
kaikki on niin hyvin, että ihan naurattaa.
Silloin tuntuu, että rukouskin siivet saa,
Taivaan Isän luokse kiitoslaulu kohoaa.*

*Rukous on silta luokse Jumalan,
rukous on polku luokse auttajan.
Rukous on lintu, joka lentää taivaaseen,
rukous tuo rauhan sydämeen.*

*Joskus synkkä pelko hiljaa hiipii sydämeen,
moni kantaa huoliensa aivan yksikseen.
Pimeyden läpi kulkee rukouksen tie,
älä yksin pelkää, huolet Jumalalle vie.*

*Rukous on silta luokse Jumalan,
rukous on polku luokse auttajan.
Rukous on lintu, joka lentää taivaaseen,
rukous tuo rauhan sydämeen.*

*Älä turhaan luule, ettet osaa rukoilla,
rukoukseen ei tarvitakaan paljon sanoja.
Taivaan Isä kuulee pienen huokauksenkin,
tarpeesi Hän tietää sinuakin paremmin.*

*Rukous on silta luokse Jumalan,
rukous on polku luokse auttajan.
Rukous on lintu, joka lentää taivaaseen,
rukous tuo rauhan sydämeen.*

(laulun sanat Anna-Mari Kaskinen)

Terveisiä lasten- ja nuorisotyön toimikunnalta

Näyttää siltä, että pääsemme viimein järjestämään lähitahtumia lapsille ja nuorille. Lanu-työryhmä pyrkii järjestämään tulevana keväänä ja kesänä valtakunnallisia lähitahtumia eri paikkakunnilla. Valmistelut ovat jo käynnissä, ja suunnitteilla on järjestää maaliskuussa Tampereella valtakunnallinen nuortenilta. Näinä vuosina, kun emme ole useasti voineet kohdata toisiamme, on aika kuitenkin vierinyt ja nuortenjoukkoomme on kasvanut vanuista useita uusia innokkaita nuoria ystäviä. Toivotamme teidät sydämellisesti mukaan tuleviin tapahtumiin. Toiveena on myös järjestää kasvavalle varhaisnuorten joukolle tapaamisia ja yhteistä tekemistä, paikkakunta ja valtakunnallisella tasolla. Pyhäkoulut ovat käynnistymässä paikkakuntien omien käytäntöjen ja mahdollisuuksien mukaan. Kesän leireistä tiedotetaan erikseen.

Jos pohdit, että haluaisit tavata näitä meidän ihania nuoria ja lapsia, on siihen mahdollisuus. Eri tapahtumiin tarvitaan aina talkooväkeä mm. keittiöön ja leireille aikuisiksi. Me aikuiset usein koemme saavamme niin paljon voimia kes-

kusteluista ja kohtaamisista lasten ja nuorten kanssa, joten rohkeasti vain mukaan talkootehtäviin. Paikkakuntien omista tapahtumista tiedotetaan paikkakuntien tapahtumakalenterissa, nuorisolle yhteisistä tapahtumista nuortensivuilla ja valtakunnallisissa tapahtumissa Esikoisten nettisivuilla.

Kiitos rukouksistanne ja kiitos nuorille useista rukouksistanne seurakuntamme ja meidän kaikkien puolesta. Jumala on kuuleva ja näkevä, Hän haluaa sinulle ja minulle kaiken sen hyvän, mitä Kristus on meille valmistanut. Kiitetään yhdessä hyvää Jumalaa ja avataan sydämemme kuulemaan, mihin Hän meitä tänä keväänä kuljettaa.

Nuoren ääntä kuluneesta ajasta kuuluu Aarnin kirjoiteuksessa, joka on ihana muistutus ja lohdutus Jumalan halusta olla kanssamme eri elämänvaiheissa ja koettelemuksissa. ■

Reino Syrjä

yhdessä koko

Lanu-toimikunnan kanssa

LASTEN LEIREJÄ KESÄLLÄ 2022

Lahden seutu:

Padasjoen Särsjärven leirikeskus

1–3 -luokkalaiset 17.–19.7.

4–6 -luokkalaiset 19.–21.7.

7–9 -luokkalaiset 22.–24.7.

Ilmoittautumisaika toukokuu.

Turun seutu:

Perheleiri 22.–24.7.

Tampereen seutu:

Kesäleiri 12.–14.8.

Helsingin seutu:

Kunnon Seuran järjestämänä heinä–elokuussa (tarkentuu myöhemmin)

Seuraa www.esikoiset.fi, josta saa lisätietoja kevään aikana.

Pyhäkoulutyön koulutuspäivä Tampereella 23.4.2022

Pyhäkoululaisten ja varhaisnuorten kanssa toimiville järjestetään koulutuspäivä Tampereen rukoushuoneella 23.4.2022. Päivän tarkoituksena on antaa tietoa ja ideoita pyhäkoulutyössä toimiville sekä esitellä erilaista materiaalia opetustyön tueksi. Kouluttajana toimii Helena Vähäkangas Lastenmissiosta.

Toivomme runsasta osanottoa Esikoisten kaikilta Suomen paikkakunnilta. Koulutuspäivän ohjelma on luettavissa www.esikoiset.fi/lapset -sivulta. Ilmoittautumiset ja erikoisruokavaliot pyydetään 15.4.2022 mennessä Eeva Leinoselle, eeva007@hotmail.com. Häneltä saa myös lisätietoja. Rukoushuoneen osoite on Ali-Huikkaantie 13 b, Tampere.

Tervetuloa. ■

Esikoiset ry:n paikallinen toiminta

Esikoiset ry:n toiminta on laajaa. Monet paikkakunnat ovat ryhmittyneet yhteistoiminta-alueiksi ja järjestävät yhteisiä seuroja ja muuta toimintaa. Seuroja järjestetään alueellisesti yleensä joka sunnuntai. Seurojen lisäksi järjestetään myös pyhäkouluja, nuorteniltoja, raamattupiirejä sekä lasten ja nuorten leirejä. Tilaisuuksista saa lisätietoja oheisilta paikkakuntien yhteyshenkilöiltä sekä Esikoiset ry:n verkkosivuilta www.esikoiset.fi. Sieltä voi myös kuunnella seuroja ja muita tilaisuuksia.

Pääsiäisseurat Järvenpäässä 17.-18.4. Järvenpään srk:n kirkossa

Seurat Järvenpään srk:n kirkossa pääsiäispäivänä 17.4. ja 2. pääsiäispäivänä klo 13 ja 17

Nuortenilta pääsiäispäivänä iltaseurojen jälkeen. Saarnaajien kokous sunnuntaina väliajalla.

Molempina päivinä tulokahvit klo 12 ja ruokailut väliajoilla.

Juhannusseurat Lahdessa 25.6.-26.6.

Messu Asikkalan kirkossa juhannuspäivänä 25.6. klo 10.00.

Seurat Joutjärven kirkossa lauantaina klo 15.00 ja sunnuntaina klo 13.00 ja 16.00.

Nuortenilta lauantaina iltaseurojen jälkeen.

Yhteinen illanvietto Upilan leirikeskuksessa klo 18.00.

Molempina päivinä ruokailu- ja kahvitarjoilut Joutjärven kirkossa.

Osoitteet:

- Asikkalan kirkko, Kirkkotie 42, 17320 Asikkala
- Joutjärven kirkko, Ilmarisentie 1, 15170 Lahti
- Upilan leirikeskus, Upilantie 66, 16730 Hollola

Tarkemmat tiedot: www.esikoiset.fi/tapahtumakalenteri

Paikkakunta	Yhteyshenkilöt
Helsinki	Sauli Salmensuu 040 7183 798 salmensuu@kolumbus.fi
Hämeenlinna	Jaakko Ansaharju 040 506 3022 jaakko.ansaharju@live.com
Keitele ja Kuopio	Elisa Konttinen 040 0772 733 elisa.konttinen3@gmail.com
Lahden seutu	Hemmo Toivonen 040 514 7013 hemmo77@hotmail.com
Lappeenrannan seutu	Markku Leivo 040 0257 595 markku.leivo@gmail.com
Mikkeli	Reino Seppänen 045 6512 456 reino.seppanen@gmail.com
Padasjoki	Reijo Rantanen 040 0490 858
Pori	Pauli Heino 050 3071 750 pauli.heino.ph@gmail.com
Tampere ja Sastamala	Jouni Paloniitty 050 5723 126 jouni.paloniitty@iki.fi
Teuva	Jaakko Sukari 050 590 8221 jaakko.sukari@gmail.com
Turku	Seppo Tuominen 050 593 6800 seppo.tuominen@phpoint.fi
Utsjoki	Janne Aikio 040 9646 375 janne.aikio@yahoo.com

Lähiajan isoja seuroja:

19.–20.3. **Hämeenlinna**, Heikki Puranen ja Matti Ihalainen
Seurat lauantaina Poltinahon srk-keskuksessa klo 13.00 ja 17.00. Sunnuntaina 20.3 klo 10 messu Hämeenlinnan kirkossa ja seurat Poltinahon srk-keskuksessa klo 13.00

26.–27.3. **Pöytyä**, Sakari Siltala ja Eero Nieminen
Seurat Pöytyän kirkossa molempina päivinä klo 13.00 ja 17.00

23.–24.4. **Pori**, Sakari Siltala ja Aarno Konttinen
30.4.–1.5. **Tampere**, Aulis Ansaharju ja Jorma Halme
14.–15.5. **Teuva**, Teuvan kirkko

Tarkemmat tiedot: www.esikoiset.fi/tapahtumakalenteri